

بەبەر باراڭتەو

نوسىن و وەرگىران : كەيفى چۆمانى

238
posts

19.2k
followers

7
following

Promote

Edit Profile

پەرەز قەھرى PDF كىتەبى
Public Figure

ئىزى

باشقىرىن و پەسىۋەتلىرىن و پەر خۇتەرتىرىن كىتەپلىرى
پەر خۇتەرتىرىن و پەر شىۋەتلىرىن PDF داگىرە

Ganjyna

بىلىكى كىتەپلىرىن نىم بىلىكى بىلىكى بىلىكى بىلىكى بىلىكى
drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

به بهر بارانهوه

که یفی چۆمانی
نووسین و وەرگیران

ناوی کتیب: به بهر بارانه وه
به رگی: یه کهم
نووسهر و وه رگیتر: که یفی چۆمانی
بابهت: خودناسی
دیزانی بهرگ: ئیبراهیم سالج
دیزانی ناوهرۆک: بۆردی دیزاینی لاله زار
نرخ: ۵۰۰۰ (پینج ههزار) دینار

0771 770 17 17

www.lalezar.krd

له بهر ئیوه به رایه تی گشتی کتیبخانه
گشتیه کان/ ههریمی کوردستان ژماره ی سپاردنی
(۱۱۱۸) ی سالی (۲۰۱۹) ی پیدراوه

به هم موو نه وانه پیشکه شه
که خویان خوشده ویت
که بریندارن
که تهنهان.

پېرستى بابىتىمگان

پەنجەرەى يەكەم
خۇ خوشويستىن

- ۹..... ومىنەۋە
۱۱..... بىر سيارەتى ھەنگرە
۱۲..... خۇت بە
۱۴..... شايمى ئومىت
۱۴..... خۇ خوشويستىن
۱۵..... من ئىكس سوارات نىم!
۱۶..... رانەھاتوون
۱۷..... تەنھا بوون
۱۸..... خۇتى
۱۹..... خۇت خۇشبوئ
۲۰..... بىبە بە خۇت
۲۱..... يادگارى
۲۳..... تەمەى وام نىبە
۲۴..... قايلبوون
۲۵..... پىمەستە بە چى؟
۲۷..... بىبە سەردار
۲۸..... كۇنترۇل
۲۹..... راست بە لەكىل خۇت
۳۰..... بىكوژە
۳۱..... ھەلى گەورە
۳۳..... دلت بە نرخە!

پەنجەرەى دووھەم
سەمەى بەر باران

- ۳۵..... شانازىت پىۋە دىمەم
۳۷..... وادىلىين
۳۹..... بۇشاى
۴۰..... گەشتەر
۴۲..... بىورە
۴۳..... جورنىت

۴۴ ھونم نيه
۴۵ دلتىمكى ئاساييه
۴۷ ناتوانى
۴۸ پىۋىستىم بوو
۴۹ خۇرئاۋابوونىمكە
۵۱ بالى شكاۋ
۵۳ سى شىت
۵۴ فىرېووم
۵۶ رازى مەمە
۵۷ تۇ خۇرىت
۵۸ لە سىمىقاۋە
۶۰ تۇفان
۶۱ موعجىزە
۶۲ شانازى دىمكىت
۶۳ شايمى بىت
۶۴ شىشىش
۶۶ تا سىمىنابىن
۶۷ لىگىمى
۶۹ خالى شكان
۷۱ لە ھىمىو شىتىك
۷۲ خۇشى رادىمىمىم
۷۳ مىتمانى
۷۴ بىمكەس مىتى
۷۵ بە بىم بارانمىو
۷۶ ئاسايى بوون
۷۷ بەھىزىترىن كەس
۷۸ فىرېن
۷۹ نەھرىمىمىن
۸۰ خراب دىقكۇرېت
۸۲ ناتوانىت
۸۳ بە نىرمى!
۸۵ پىمۇلە

پەنجەرەى سىيەم
روۋەكەى تىرى تارىكە

۸۸ تارىكى
----	--------------

۸۹.....	پنویستمانه.....
۹۰.....	یادگاری.....
۹۱.....	خالی بکموه.....
۹۲.....	ههستم پی بکه.....
۹۳.....	بیهیوایان بکه!.....
۹۴.....	همدووکی.....
۹۶.....	لمیری که.....
۹۷.....	خهباریه.....
۹۸.....	هیزی بیدمگی.....
۱۰۰.....	ناساییه.....
۱۰۱.....	کۆمیدی و دلرمق.....
۱۰۲.....	نیشانی چییه!.....
۱۰۴.....	رمکه همزاران.....
۱۰۵.....	پشوو.....
۱۰۶.....	له نادیاریدا.....
۱۰۷.....	چاپتم.....
۱۰۸.....	زۆر ناساییه.....
۱۱۰.....	پارچه.....
۱۱۱.....	پارچه پارچه.....
۱۱۲.....	بیریان ناچیتموه.....
۱۱۳.....	پعیوهسته به چی؟.....
۱۱۴.....	فرمیسکهمکان.....
۱۱۵.....	گموره.....
۱۱۶.....	قمدریان بزانه.....
۱۱۸.....	وانه.....
۱۱۹.....	یپک وشه.....

پهنبه ره ی چواره م ته نهایت

۱۲۱.....	هطمین.....
۱۲۲.....	تمنهایت.....
۱۲۳.....	ناشتنم.....
۱۲۴.....	ممهاله.....
۱۲۷.....	کهس نامینیتموه.....
۱۲۸.....	پرکردنموه.....
۱۲۹.....	دمد.....

۱۳۱	تۆ شايمى ئومى
۱۳۳	خۇتى
۱۳۴	برين
۱۳۵	خۇشتىوين
۱۳۷	بيكه!
۱۳۸	زور ھىمى
۱۴۰	تمھاي و ھيز
۱۴۱	گرمه؟
۱۴۲	زور شت

پەنجەرەي پىنجەم برين

۱۴۴	تمھابه
۱۴۷	ھەست
۱۴۹	دووركومە
۱۵۲	جورمى كەترە
۱۵۳	ھەرسىكى
۱۵۵	شۇر شگىرانىمە
۱۵۷	لەم نىومندەدا
۱۵۹	برينمەكان
۱۶۲	لەم بوورە
۱۶۴	ئازار
۱۶۵	ئىمە پىكومىن
۱۶۸	ژيان بوونى نابى
۱۶۹	دەلەت دەشكى
۱۷۱	مەيەمخشمە
۱۷۲	وكمو شەمەكانى تر
۱۷۳	ئەوان دەرەن
۱۷۴	كامە پارچە
۱۷۶	شايمى بىت
۱۷۷	تىكل بوون
۱۷۹	بىنين

پہنجرہی یہ کہہ
خو خوشویستن

وهرنهوه

پیاوه پیره که به نهرمی به گهره که که دا تیپهر دهبوو،
به رهنگی پروو خساری و به شینوازی رویشتنی دهترانی که زور
دونیای دیوه و زور گهراوه به زهویدا.
به لام هستیشت دهکرد که زور ماندوو بووه لهم گهرا نهیدا،
چرچ و لوچی دهست و سهر پروومه ته کانی نهوهیان نیشاندهدا
که زور نازاری چهشتووه له ژیانیدا.
دهنگه دهنگیکی زور ههبوو له گهره که که دا،
نهدهتوانی دهنگه کان لیک جیا بکه یتهوه به تهواوی.
دهستفروشه کان ههرايان نابوویهوه و هاواريان دهکرد بو
کالا کانیان.

دهستفروشینکی سهر جاده که زور به سهیری دهیگوت:
”وهرنهوه، ژیانتهان خوشبکه، تاریکیه کانتان پرووناک بکه نهوه،
نهو شتهی که له ژیانتهدا دهستت نه کهوتوووه و بهدوایدا
ده گهریت لیرهیه، ههرزان و تالانه وهرن بیبه نهوه، خیراکهن نه ما
وهرنهوه“

خەلک ږایده کړد به دواى دهنګى نهم دهستفروشه دا و دهوره يان
لى دابوو،

که چى نهم قسانه هيچ سهرنجى پياوه پيره کهى ږانه کيشا و
هر ناوړيشى لى نه دا يه وه،

پياوه پيره که تهنانهت هيچ گوړنى به قسه کانى لايت فروشه که
نه دا که هاواري ده کړد ودرنه وه.

نه و چيتر گرينګى به قسه ي خه لک و ته له فزيوون و ريکلام و
ياسايه ک نه ده دا که ده يان گووت نهمه گرينګه و نه وه باشه
و نهمه ببه وه و نهمه ژيانته خوش ده کات و نهمه گرينګه
هه تيټ له ژيانته دا، که نهمه و نهمه پيوسته هه تيټ بو
نه وه ي ژيانتيكى خوشتان هه يټ.

نه و هه ميشه که شتيكى ناواى ده بيست، ده ستى له سهر سينګى
دا دنا و دهر و يشته.

نهمه ش به ماناي نه وه ي، که نه وه ي گرينګه و پيوسته، هيچ
شتيک له مانه نين که نيوه باسى ده که ن،
نه وه ي گرينګه و پيوسته هه مان يټ له ژياندا،
نه و شتانه نين که نيوه ده لين ده بي هه ت يټ،
به لکو نهم شته يه که من ده ستم له سهر داناوه،
نه و يش دلى خو مه.

بەرپرسىارەتى ھەلگرە

پشت بە خەلكى مەبەستە كە ژيانى تۆ خوش بىكەن. رەنگە
تۆ وەك پارچەيەكى گونجاو وابىت
بۆ ئەو كەلگەن و كەموكورتىيانەى كە ئەوان ھەيانە و بە تەواوى
پلانى ئەوان پەربەكەيتەو، بەلام چى روودەدات گەر ئەوان بىرى
خويان بگورن و دەرت بىكەن لە پلانە كانيان؟
دەى كەواتە پشت بە خەلك مەبەستە.
تۆ ھزرى خۆتت ھەيە كە دەتوانى لوجىكيانە و پىشەرەوى
پىبەكەيت و
دلىشت ھەيە كە دەتوانى ھوشيارانە برىارى پى بەدەيت.
تۆ دەتوانى چارەنووسى ژيانى خۆت ديارىبەكەيت بە ھەلگرتنى
بەرپرسىارەتى ژيانى خۆت و پىشەرەوى كردنى ژيانى خۆت
لەلايەن خۆتەو.
مەبە بە پلانى خەلكى، بەلكو خۆت پلان بۆ خۆت دابنى، بىبە
بە بەشىك لە پلانە كانى خۆت نەك پلانى خەلك.
”نەجۈە زىبىيەن“

خۆت به

كيشه نهويه
نهو كاتهى خۆتى
خهلك رقى لىته،
بهلام نهو كاتهى كه ماسك دهخهите سهر و درؤ دهكهيت.
تۆيان خوش دهوئت.
بهلام تۆ هر گرینگى بهوه مهده كه رقيان لىت دهبيتهوه گهر
خۆت بيت.
ماسكه كان فرئ بده.
خۆت بيت و رقيان لىت بيت
باشتره لهوهى
يه كىكى تر بيت و تۆيان خوشبوئت.

شایه‌نی ئەوەیت

تۆ شایه‌نی ئەوەیت که خۆت خوش بویت.
شایه‌نی ئەوەیت که بزانی که تواناکانت چیه و ده‌توانیت
که چی نیشانی دنیا به‌یت بی ئەوەی خۆت به‌راورد بکه‌یت
به خه‌لکی.
شایه‌نی ئەوەیت که باوهرت به‌وه هه‌بی که تۆش چهند
تایبه‌تمه‌ندیه‌کی خۆت هه‌یه که ده‌تدره‌وشینه‌وه به‌بی پشتبه‌ستن
به‌وه‌ی که له‌گه‌ڵ کیه‌ت و له‌گه‌ڵ کێ قسه‌ ده‌که‌یت.
شایه‌نی ئەوەیت که ببیت به‌ باشترین هاوڕێی خۆت نه‌ک
ببیت به‌ خراپترین دوژمن.
شایه‌نی ئەوەیت که نرخ و به‌های خۆت بزانی و دوور که‌وته‌وه
له‌وانه‌ی که ئەم به‌هایه‌ی تۆ نابینن.
ته‌نانه‌ت گهر که‌س نه‌مه‌ی پێ نه‌گوتیته‌ت و فێری نه‌کردیته‌ت
که گرینگیت، به‌لام تۆ شایه‌نی ئەوەیت که باوهرت به‌وه
هه‌یته‌ت که تۆ که‌سیکی گرینگیت.
“رانیاه‌ عیم”

خۇخۇشويىستىن

نازانم پىناسەى خۇخۇشويىستىن چىيە،
بەلام دەزانم تايىبەتمەندى و نىشانەكانى چىن،
خۇخۇشويىستىن ئەوويە كە ھەموو ھەستەكانى خۇمانمان
خوشبويىت،
سەرەراى سەرکەوتىن و لىتھاتوويى و ئەو شتانەى كە تىياندا
بەھرەمەندىن تەنانەت ناموويى و سەرشيىتى و تورپەيى و شەرمى
و فزوللى و بەخىليەكانى خۇمانمان خوشبويىت.
خۇخۇشويىستىن ماناى ئەوويە كە ھەستەكانت دەربېرىت بى
شەرم كىردن لىيان و پەنگىگىردنەوويان، واتە گەر ھەزىتىر
بىگىرىت بى گۆرىدان بە خەلكى بىگىرىت.
ھەزىتىر گۆرانى بىلىت بىلىت، تەنانەت گەر لەناو خەلكىشدا
بوويت.

گەر دلخۇشبوويت دوودل نەبىت لە دەربېرىنى خۇشيە كە.
خۇخۇشويىستىن ماناى ئەوويە كە شەرم نەكەين كە ھەستەكانى
خۇمان دەربېرىن و ئەوويە لە ناخماندايە بە نازادانە دەريخەين.

من ئىكسسوارات نىم!

من نامەۋى بۆ ھىچ كەسىك خۆم بگونجىنم.
نامەۋى بىم بە كەمالىيات و ئىكسسواراتى ژيانى ھىچ كەسى.
نامەۋى كە لە گەلم بىت و يارىم پى بىكەيت لەو كاتەى كە
جەۋت ھەيە و ھەست بە خوشەۋىستى دەكەيت . وە فرىم بەدەيت
و دوورىشم كەيتەۋە لەو كاتەى كە ۋىستت لەسەر نەبوو.
نامەۋى بىم بە ”ھەندىك كات“ى تۆ.
من بە ھىچ شىۋەيەك و لە ھىچكەتەيكا ۋىست و ھەزى نەۋەم
نە كە لە دەۋرى نەو كەسانە بىم كە لە كاتى نەبوونىمدا بۆم
بە پەرۋش نەبىن و ۋىست و ھەۋلى خوشبەختى و ناسوودەيى
دايمى منيان نەۋىت.
”رېينا بىدى“

رانه هاتوون

وه خه لكانيك هه ن كه كاتي رووبه پروويان ده بيته وه لنت
ده ترسن.

چونكه تو جياوازيت.

ئاخر خه لك نازانن چوون مامه له له گهل كه سيك بكه ن
يا خود نازانن چوون نهو كه سانه قه بول بكه ن كه له گهل ليشاو
و خه لكى گشتى ناروون.

نهوان رانه هاتوون كه نهو كه سانه ببينن كه هه ولناده ن خويان
بگونجيين و هه ولده ن خه لكى گشتى نهوانيان قه بول بيت.
له بهر نه مه له جياتى نه وهى كه پالپشتى له جياوازوون و
خوبوونى تو بكه ن، دين هه ولده ده ن و وا له تو ده كه ن كه
هه ست به نامويى و تيكشكانى خوت بكه يت.
من دهمه ويى ناموژ گاريه كى نايابت بكه م:

با هه ر بيخوليننه وه!

“نه لفا”

“تو جياوازيت”

تەنھا بوون

تەنیا بە.

بە تەنیايى نان بخۆ.

ژوان بو خۆت رېك بخە. بە تەنیايى بنوو.

لەناو جەرگەي ئەم تەنیايانەدايە کە خۆت دەناسیت، کە
گەشە دەکەیت، ئەو دەدۆزیتەو کە چ شتیک هانت دەدا،
خەونەکانى خۆت دەتاشى، بیروبۆچوونى تايبەت بە خۆت
بنيات دەنييت، لە تەنیايداىە ئەو رېنگەيە دەدۆزیتەو کە بە
ناسانتريڻ شیۆە لەخۆت تیدەگەیت.

وہ کە کەسیکیشت بينى و گشت خانەکانى جەستەت کەوتنە
سەما بە بينينى، دلىيا دەبيتەو کە ئەم کەسە ئەو، چونکە
تۆ دلىياى لە خۆت.

چاوهرپىي کە، تکايە، هانت دەدەم کە چاوهرپىي کەیت،
بجەنگيت بو دۆزینەوہى، گەر دۆزیوتەتەوہش گرینگى پى
بدە، چونکە جوانتريڻ شتيکە کە دلت بيچيژيڻت.

“يانکا سپاراسينو”

خۆتى

هيچ كه سېك بهرپرس نيه
له كاردانه وهى ههسته كانت جگه له خۆت.
خهلكى دهتوانن هه رچى بيانه وي بهرامبه رت بيلين و بيكه ن.
به لام نه وهى كه له ناو ناخى تودا رووده دات
تهنها بهرهمى بير كرده وه و ههسته كانى خۆته.

“دۆن ميگيل رويز”

خۆت خۆشبوو

بوۋستە لە نىگەرانبوون لەوەى كە خەلك چۆن لە تۆ تىندەگەن.
لەجياتى ئەمە گرىنگى بە خۆت بىدە، تەركىز بىخەره سەر
ئەو شتەى كە تۆ دلخۆش دەكات، ئەو شتەى كە نارامى بە
رۆحت دەبەخشىت.

گەرەتەين بەلەين كە بىدەيت ئەوەىە كە بەخۆتى بىدەيت، بەلەينى
ئەوەى كە دەستبەكەيت بە خۆشويستنى شەپۆلەكانى خۆت،
خۆشويستنى سەرشىتتەكانى خۆت، كارە نامۆيەكانى خۆت،
هەستەكانى خۆت، شكستبار و هەناسەساردىەكانى خۆت،
خۆشويستنى هەموو شتىكى خۆت.

ژيان رەنگىكى تر وەردەرگرى و زۆر پەرتەر ديار دەبى كاتىك
خۆتەيت. خەلك لە رەوشى تۆ تىبگات و تىنەگات دونيا هەر
بەردەوام دەبىت لە سورانەو بەدەورى خۆيدا،

دەى با ئەمجارە كە دونيا دەسورپتەو تۆ خۆت بىت و
با ئەمجارە تەركىز لەسەر خۆت بىت.

“vybe source”

ببه به خۆت

خۆت قەبول پێت.

که نه مهش سهخترين شته له ژياندا بيهکەيت.

چونکه خو قەبولکردن

پينچهوانهيه له گهڵ تهواوي سيستم و خوێندن و کلتوره که تهوه.

هر له سهرتاي بوونتهوه پێت ده لیت که ببیت بهوه و بهوه.

به لام

کهس پنی نه گووتیت که خۆت زۆر باشیت.

کهس پنی نه گووتیت ببه خۆت.

”نۆشو“

یادگاری

گهشت بکه.
یادگاری دروست بکه.
سهرکشی بکه.
چونکه گهرنتیت ده کم
نهو کاتهی که تهمهنت ۸۵ ساله و لهسهره مهرگ دایت
بیر لهو نوتۆمبیله جوانه ناکهیتهوه که کریبووت،
یاخود بیر لهو ۲۲ جووته پیلاره مارکانه ناکهیتهوه که
ههتبوون.
بهلکو نهو ساتانهت بیردیتتهوه که ون بوویت له خوشهویستترین
شوننی شاره کهتدا.
نهو شهوانهت بیردیتتهوه که له ژیر نهستییه کاندایاشق دهبوویت
و نهو کهسانهت بیر دینهوه که له ریڭگی ژیانته بینیوتن.
بیر لهو ساتانه ده کهیتتهوه
که وایان له تو کردووه به تهواوی بوونهتهوه ههست به
ژیانکردن بکهیت.

وہ لہ کوتاییدا، بہتہنہا ئەم یاد گاریانہ
بہرخترین و جوانترین شتیک دەبن کہ تۆ خواہنیانیت.

“یکپ”

تەمای وام نیه

هیچ وریست و تەمای نەو دەم نیه
که خۆم بگونجینم لە گەل خەلک.
هیچ پلانی نەو دەم نیه
که لە گەل زۆرینە برۆم.
من هزر و دل و رووی خۆم هەیه.
من خۆم،
وێ چەندین سالی پێچوو
بۆ نەوێ که نەو شتەم بۆ دەرکەوتوو
که چەندە گرینگە خۆم بێ.
”ر. م. درهیک“

قايلبوون

تا ئىستا زەريايە كى تىنوت بىنيوہ؟
يان ھەوات بىنيوہ كە بەدواى ھەناسەدانوہ يىت؟
ھەرگىز شتى وا ھەبووہ كە بىنيبيىتت ناسمان ويستىبىتى شونى
زىاتر بوخوئى بكاتەوہ و زىاتر دەر كەوئى لەوہى كە ھەيە؟ يان
كۆلكە زىرپىنە داواى رەنگى زىاترى كردينىت؟
پىش نەوہى داواى شتى زىاتر بكەيت،
سەيرى نەوہ بكە كە تۆ بوخۆت ھەر ھەتبووہ.
داواى شتى زىاتر لەوہ مە كە پىويستتە.
رېنگە مەدە ويستە كانت جىنگە پىويستتە كانت بگرەوہ!
چونكە رۆژنىك دى
تۆ نەو شتە لەدەست دەدەيت كە پىويستتە
بۆ نەو شتەى كە دەتەونت!

“نەجوہ زىبيەن”

په یوه سته به چی؟

رږږنیک دیت له مه تیده گیت که به خته وهری هیچ په یوه ست
نه بووه به کاره کت، به شه هاده کت، به وهی نایا سینگی یان
خیزاندار.

بوت دهرده که وی که به خته وهری په یوه ست نه بووه به وهی که
به دواي نهو که سانه بکه وی که له پیش تووه هاتوون، په یوه ست
نه بووه به وهی که وه کو خه لکی بیت.

رږږنیک دیت دهینی که به خته وهری په یوه ست بووه به دوزینه وهی
هیوا و گونگرتن له دلت و به دوا که وتنی بو هه رشوننیک
که دمه وی.

به خته وهری نهو بووه که همیشه باش بیت له گه ل خوت،
بوت دهرده که وی که به خته وهری په یوه ست بووه به وهی که
همیشه نهو که سه له باوهش بگریت و هانی به دیت که
ویستو ته له داهاتوودا ببیت.

رږږنیک دی له وه تیده گیت که به خته وهری نهو بووه که
فیری نهو بیت له گه ل خوت بژیت، تیده گیت که به خته وهری

ھەرگىز لەدەستى كەسانى تر نەبووھ.
بەلكو پەيوەست بووھ بە خۆتەوھ.
پەيوەست بووھ بە خۆتەوھ.

“بيانكا سپاراچينۆ”

بیه سەردار

تۆ ھەلیدەبژیری کە ژیانى تۆ چۆن دەبیّت لە داھاتوودا.
رینگە مەدە ھیچ کەسیک بریار بۆ ژیانى تۆ بدات مەگەر
تۆ سەرت لەسەر شانى ئەم کەسە بیّتوو دلت بەسەر سینەییەو
بیّت.

بیه سەردار، سەردارى ژیانى خۆت.
وہ خۆت مەخەرە شوئینیکەوہ کە دواتر بۆت دەرکەوئیت
کە ئەو رینگەییە ئەمە نیە کە تۆ دەتەوئیت.
وہ نەخیر، سەرداربوون و بوون بە پیشرەو مانای ئەوہ نیە کە تۆ
بەناوبانگ بیّت و خەلک بەدوات بکەوئیت.
بوون بە سەردار و پیشرەو، مانای ئەوہیە کە تۆ پیشرەوی
ھزرت بکەیت و سەردارى ھۆش و ویستەکانى دلت بیّت.
ئاگادارى بریارەکانى دل و ھزرت بە، ھۆشت بۆ بریارەکانت
ببێ، بەمەش ژیانى زۆر مانادارتر و بەرھەمدارتر دەبێ لەوہى
کە ھەییە.

“نەجوە زبیبەن”

كۆنترپۇل

خۇ كۆنترپۇل كىردن ھىزە.

ئارامبۇون لىنھاتوويىيە.

ھىمىن بوون سولتانىيە.

كېرۋكى دانايى ئەۋەيە كە بىگەيت بەۋ ئاستەي كە بارودۇخ
ۋ شىۋازى ھەلسو كەۋتت نە گۈرۈي بەھۋى مامەلە ۋ رەفتارى
خەلكى.

ئەۋەيە كە دەريايى پان ۋ بەرىنى ھىزرت بە بەردىكى بچوكى
خەلكى نەشلەقتى.

رېنگەمەدە خەلكانى تر دەست بە شىۋازى ژيان ۋ ھىزىر
رەفتارەكانى تۈ بىگرن.

رېنگەمەدە كە خەلكى كاريگەريان ھەبى لەسەر ئەۋەي كە
خوت كىيت.

رېنگەمەدە رەفتارەكانى خەلك ۋا لە تۈش بىكات كە تۈش
ۋەكو ئەۋان رەفتار بىكەيت.

كۆنترپۇلى ھىزىر ۋ ھەست ۋ دىلت با لەدەست خوت بىت.

پاست به له گهل خوت

گوي به وه مه ده كه خه لك چون بير له تو ده كاته وه، يا خود
چون وا له تو ده كه ن كه هه ست بچولنن.
گه خه لك بيه وي تو به باشي بينن، ده دي بينن.
وه گه ر بيانه وه كه به خراپي بتبينن، ده تو هه رچي بكه يت
سوودي نيه بو شه وه وابه كيه كه شه وان تو به باشي بينن.
شتيكي شيتانه يه، ته نانه ت تو هه رچه ندي زياتر هه وليان له گهل
بده يت كه رووي باشي خوتيان نيشان بده يت، بيانوي زياتريان
ده ده يتي و شه وان زياتر و زياتر هه ولي شه وه ده دن كه بتكه وينن.
بويه سهرت به رز راگره و متمانته به وه هه ي كه ده يكه يت.
باوه رت به ويسته كانه هه يت و چاوت له سهر نامانجه كه ت
بيت،

له جياتي شه وه كه كاتي خوت به فير و بده يت له و كه سانه ي
كه ده يانه وي بتكه ريننه دواوه.

“Mind-Platter”

بيکوزه

تۆ

دەبىي

نەو بەشى ناخت

بکوزيت،

که هينشتا

پاريزگاري دهکات

لەو کهسەي

که تۆي جينهشت لە وهختي خنکاندا!

”ليه ستۆن“

ههله‌ی گه‌وره

شتی‌کی ناساییه که هه‌موو خه‌ل‌کی تۆی به دَل نه‌بی‌ت.
له‌مه ناسایی تر نه‌وه‌یه که خه‌ل‌ک هه‌بی رقی لی‌ت بی‌ت.
به‌لام نه‌وه‌ی ناسایی نیه

نه‌وه‌ی مرو‌قی نه‌رینی و
نه‌وه‌ی که دۆ‌راوه‌کان ده‌یکه‌ن.

نه‌وه‌یه که له‌جیات‌ی نه‌وه‌ی ته‌ر‌کی‌ز به‌خه‌نه سه‌ر شه‌و هه‌موو
خه‌ل‌که‌ی که خوش‌ان ده‌وین و گر‌نگ‌ن لایان، ته‌ر‌کی‌ز ده‌خه‌نه
سه‌ر نه‌وانه‌ی که رقیان لی‌انه و ته‌مه‌نی خۆیان له‌وه سه‌رف
ده‌که‌ن و به‌ فی‌رۆ‌ده‌ده‌ن که بۆ‌چی به‌دلی نه‌وان نین.
هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه گه‌ر ئیمه‌ چاوه‌رینی نه‌وه‌ بین که هه‌موو
خه‌ل‌ک تۆیان به‌ دَل بی‌ت.

گر‌ینگ‌ی به‌وانه‌ بده‌ که تۆیان خوش ده‌وین نه‌ک نه‌وانه‌ی که
رقیان لی‌ته.

نه‌وه‌نده‌ی کات بۆ نه‌وانه‌ ته‌رخ‌ان ده‌که‌ین که ئیمه‌یان به‌ دَل
نیه،

چاره‌کسی نه‌وه‌نده کاتمان بو نه‌وانه دابنا‌بوایه که نیمه‌یان
خوش‌ده‌ویت،
ده‌بووین به خوش‌به‌ختترین مرقی سه‌رزده‌وی.

دلت به نرخه!

دلی تو به نرخه، ناگاداری به.

رهنګه دلت له خراپه‌ی خه‌لک‌ی خوش بیی، چونکه دلت چاکه،

به‌لام ناگاداری به، وه دووری خه‌وه لهو که‌سانه‌ی که به به‌رده‌وامی دلت ده‌شکینن و برینداری ده‌کمن.

رهنګه دلت شوینی فراوانی هه‌بی بو لیبوردن و ته‌حه‌مولی زوری هه‌بی،

به‌لام سه‌ره‌پای نه‌مانه‌ش

ناگاداری ببه و

نهو که‌سانه له دلت دووربخه‌وه که نرخ و به‌های نازانن.

“نه‌جوه زبیه‌ن”

پهنجهره‌ی دوووم
سه‌های بهر باران

شانازیت پیوه ده کهم

گەر تا ئیستا

کهس پیی نه گووتویت که شانازیت پیوه ده کهم،

نهوه من پیته ده لیم که شانازیت پیوه ده کهم.

چونکه تا ئیرت هیئاوه و بهردهوام بوویت له ژیان.

شانازیت پیوه ده کهم

که خۆت گرتووه و بهرگهت گرتووه

لهو کاتانهی که دلت پارچه پارچه بووه.

شانازیت پیوه ده کهم

که ههولی بۆ دهدهیت

تهنانهت لهو کاتانهی که دهشزانی زۆر سهخته بۆت.

خۆت به بچووک نهیهته بهرچاو و

گوی مهده بهو کهسانهی که گهشه کردنی تو نابینن و تهنها

خۆله که دهبینن و ره گه کانی تو نابینن که به ژیر نه رزه کهدا

بلاوبوونه تهوه.

مه هیله که دوا بکهویت

بەھۇي قسەي ئەو كەسانەي
كە بەردەوام شىكستەكانت بە بەرچاودا دەدەنەو و
باسى رابردووت بۇ دەكەن.
تۆ ھەر سەيرى پىشەووت بىكە، شانازى بە خوتەو بىكە.
تۆ ھەتا ئىرەت ھىناو، دەي شانازى بەمەو بىكە.
تا ئىرەت ھىناو، دەتوانىت زياترىش برۆيت.
بەختەو درىش رۆژىك دىت تۆ دەدۆزىتەو ھەروەك چۆن
خەمبارى تۆي دۆزىوۋتەو.

“ناقىسا”

واده لّیین

زۆری ویست تا ئەوێم بۆ دەرکەوت،
کە هەموو شتێک لە ژياندا مەرج نیە جوان بێت.
هەموو ئەو کەسانەى کە هەستىکى قولت پێدەبەخشن و خانوو
لە دلتدا دەکەنەو،
فێربووم کە مەرج نیە کە ئەم کەسانە بۆ هەمیشە لات
بمێننەو.

هەندیکجار، خەلکى بۆ ئەو نایینە ناو ژيانمانەو کە بۆ
هەمیشە بمێننەو، بەلکە بۆ ئەو دینە ژيانمانەو کە فێرى
نەشتمان بکەن، کە فێرى خوشەو یستیمان بکەن، کە فێرمان
بکەن چۆن هەست بکەین و دواتر جێمان دەهێلن.
و هەندیکجار هەندیک کەس بۆ ئەو دینە ژيانمانەو،
کە فێرمان بکەن کە چۆن هەست نەکەین، کە چۆن فێربین
خۆمان ورد نەکەین.

ئەوان دەرۆن،
بەلام وانەکانیان دەمێننەو،

يان هەندىك پىيان باشتە كە بلىن،
برىنە كانيان دەمىننەو،
ئەو شتە دەمىننەو كە فىريان كىردووين.
هەرچەندە ئەم قىسەيە رەنگە تەنھا بۇ دلدانەوئى خۇمان يىت
كە دەلىين ئەوئى گرینگە ئەو وانەيەيە كە فىرمانى دەكەن
نەك مانەوئى خۇيان.
بەلام نىتر باودرېشمان بەم قىسەيەئى خۇمان نەبىت، هەر وادەلىين.

بۆشايى

لە دلتدا مۆمىنك ھەيە
كە نامادەيە بۇ پېنبوون و درەوشانەوہ.
لە رۆحتدا كەلىنىنك و بۆشايىەك بوونى ھەيە
نامادەيە بۇ ئەوہى پربىتتەوہ.
ھەستى پىندەكەيت وانىە؟
ھەست بەوہ دەكەيت كە دووركەوتويتتەوہ لە ئەزىزەكەت.
بانگى بكە با پرتكاتەوہ
با ئەم ناگرەى ناخت دابگىرسىنى!

“رۆمى”

گه شتر

ههست به هه لودرين ده كهيت،
ههست ده كهيت كه هه موو پارچه كاني روحت له دهست ده دهيت.
ورد بوويت،
هه موويت له دهست داوه،
هه پارچه يه كي روحت له كه لينی دلی كه سينكا جي ماوه
و نه يانداوه ته وه به تو.
به لام ههست به به تالی ناكهيت،
هيشتا هه به پيوهيت،
هه روخت را گرتووه.
چونكه دنيای نهو پارچانه ي كه له روحت دروست بوون و
نهو بو شاييانه ي كه دروست بوون، به شتي جوانتر و پارچه ي
نه فسوناي تر پريان ده كه يته وه.
وه كو داره كه ي هه وشه ي ماله كه تيت،
هه موو گه لا زرينه كان هه لودودرين له لقه كانه وه،
به لام هه موو وهرزيك، به گه لای نوی و سه وزتره وه جينگه ي

گه لا کانی تر پر ده که یتمه وه و له که لینه کانی رۆخته وه گولی
جوانتر و گه شتر ده ده که یت.

ببوره

له خه لکي ببوره
به لام نه مه مانای نه وه نیه
که ره فتاره کانیاں قبول بکهیت و متمانه یان پی بکهیت وه.
که لینیان ده بوورم،
بو خاتری خوّم لینیان ده بوورم،
نه ک له بهر خاتری نه وان.
لینیان ده بوورم بو نه وهی گرینگیان پینه دهم و
به رده وامی به ژیا نی خوّم بدهم!

”میگ جارفز“

جورئەت

تەنھا ئەوانەى كە جورئەتياڭ ھەيە
شكست دەھيڭن.

چونكە

ئەوانەى دەترسن،

تەنانەت نايىنە ناو يارىە كەشەوہ!

“Django unchained”

هونه ر نيه

ر قلیبونه وه ناسانه،
خوشیستن سه خته.
کۆلدان ناسانه،
بهرده وامی سه خته.
بوون به شهیتان هونه ر نیه،
بوون به مرووف هونه ره.
هیچ هونه ری تیدا نیه که کیشه بنیینه وه،
هونه ر نه وهیه که دلی شکاوی خه لک چا کبکه یینه وه.

دلتهنگی ئاساییه

وا تیگهیه نراوین، که دهبی همیشه خوشبهخت بین،
که همیشه ئاسووده بین، که به بهرده وامی مروفتیکی
شاد بین.

وا تیگهیه نراوین گهر همیشه شاد نه بووین که واته کیشهیه کمان
ههیه و کیشه کهش له خۆمانه وهیه، وا فیرکراوین که گهر
دلخۆش نه بووین نه وه مانای نه وهیه که نیمه که سیکه
نه خۆشین، که تیکچووین، که ههلهیه کمان تیندا ههیه.

وا پهروهده کراوین که نابی و ناگری دلتهنگ بین،
که نه شیهیه بیرکردنه وهیه پیچه وانهی سروشتی مروفتی بوونه.
زۆر ئاساییه که مروفت دلتهنگ بیته، که نازاری هه بیته، که
توشی نانا سووده بیته، زۆر ئاساییه که مروفت همیشه
دلخۆش نه بیته و له هه موو کاتی کدا شاد نه بیته.

نه مه سروشتی مروفته، دلتهنگیش ده بیته و شادیش ده بیته.
دلتهنگ بوون به هیچ شیوهیه ک نیشانه ی لاوازی نیه، به
هیچ شیوهیه ک مانای نه وه نیه که تو لاوازیته بویه دلتهنگ

دەبىت، ماناي ئەو نىيە كە تۆ كىشەيەكت لى مەرۇقبووندا
ھەيە بۆيە دلتەنگىت.

مەرۇف ھەمىو جۆرە ھەستىكى ھەيە و ناسايىيە كە ھەمىو
ھەستەكانى خۆى دەربىرى و مافى خۆيەتى كە بى شەرم و
بى ھەستەكرىن بە تاوان دەريانبخات، بى ئەوئى كە دۆرى ئەو
ھەستانەى بىتتەو دەريان بىرىت.

دەبى دلتەنگى و شادىيە كانمان ھەردووكى وەكو يەك قەبۇل
بىت و لامان ناسايى بىت.

قەبۇلكردنى دلتەنگى ماناي ئەو نىيە كە ھەول بۆ شادى
نەدەين، بەلكو ماناي ئەوئىيە كە ھەست بە كەمسى و لاوازى
نەكەين لەو كاتانەى كە دلتەنگىن.

ناتوانى

تۆ دەتوانى
دەستە كانم بېهستى
قاچە كانم بېهستى
دەمم بېهستى.
بەلام بۆ ھزرم،
ھەرگىز ناتوانى.
رېۋژىك دى
لە ھزرى من
لە ھزرى تۆ
ھەزاران بالىندى سەمەرە سەر دىننە دەرەۋە و
بە ئاسماندا بلاۋدەبنەۋە.
”ژان پۆل سارتەر“

پنویستم بوو

سوپاس
بۆ نهو نازاره‌ی که توشت کردم،
سوپاس بۆ نهو برینانه،
بۆ نهو تراژیدیایه.
پنویستم پئی بوو،
پنویستم بهم برینانه هه‌بوو!
پنویستم پئی بوو بۆ نه‌وه‌ی
ببم بهو شته‌ی که ئیستا هه‌م.

خۆرئاوا بوونە کە

لەسەر کورسیە کە دانیشبوو،
سەیری خۆرئاوا بوونی دەکرد،
وێک ئەوەی یە کە مجاری بێت کە دیمەنکی ئاوا ببینێت،
زەردەخەنە یە کە زۆر جوانی کرد کە پیشتەر ئەو جۆرە
زەردەخەنە یەم لێ نەبینیبوو.
چاوەکانی گەشبوونەو، پرووی وەرگیرایە لای من.
زانیم کە دەیهوێ شتێک بلیت،
سەیری کردم و پرووی کردەوێ خۆرئاوا بوونە کە و وتی:
"ئێتر من دەمهوێ پرووێ جوانە کە ی ژیان ببینم،
دەزانم کە شتی ناشیرین زۆرە،
بەلام من دەمهوێ ئێتر سەیری لایە جوانە کە ی ژیان بکەم"
دەنگی نزم بوویەو و کەمیەک هەستم بە لەرزینی دەنگە کە ی
کرد،
گەشی چاوەکانی کز بوون.
دەیهوێست شتێکی تریشم پێ بلیت بەلام ئەم جارە سەیری

نه كړدم،
سهری نه وی كړد،
له ژیر لینه وه ده می ده جولاند:
”ماندو و بووم،
ماندو و بووم له م هوو ناشیرینه،
له و هوو تاریکيه، ثایا نه مه تاوانه كه نه و دم بویت؟“
به دهنگی کی پر له بیده سه لاتی ه وه كه موچر کی کی به له شمد
هینا گوتی:
”نیتړ من ده مه وی لایه نه جوانه كه ی ژیان بینم..“

بالی شکاو

بالی بالنده مه شکینه و دواتر پی بلیت که بفره.
دلک مه شکینه و دواتر پی بلیت ناشق به.
روحیک نازار مه ده و دواتر پی بلیت که به خته ودر به.
تهنها هله و خراپه ی خه لک مه بینه و چاوهر پی نهوه بیت که
باشترینی تو بینن.
حوکم له سر خه لکی مه ده و دواتر چاوهر پی نهوه بیت که
له گه لت بمیننه وه.
یاری به ناگر مه که و چاوهر پی نهوه بیت که هیچ کاره ساتیکی
له دوا نهیی.
ژیان واته به خشین و ودر گرتن. تو نابی چاوهر پی نهوه بیت که
خراپه ببه خشیت و له به رامبهردا چاکه ودر بگریت.
نابی چاوهر پی نهوه بیت که چاکه ببه خشیت و له به رامبهردا
خراپه ودر بگرین. نهی نایا ده کری نه مه پروودات که چاکه
ببه خشین به لام له به رامبهردا خراپه ت بده نه وه؟
به لی نه مه پروودهدات.

به لام نابیی نه مه بکهینه بیانووی نه وهی که وات لی بکات
هر بهردهوام بیت له سر کردنی نه وهی که دهزانیت که هه لهیه.
لومه ی ژیان مه که له سر نهو شتانه ی که تو خوت دهیانکهیت،
زور خو په رست و نه زانانهیه گهر وا بکهیت.

“Mind-Platter”

سىڭى شىت

تەنھا

سىڭى شىت

ژيانى تۆ دەگۈرپىت:

خەون و

نازار و

نەشق.

“پاولۇ كۆيلۇ”

فیڙبووم

ٺهوه له څيان فيڙبووم، که هندی کجار،
ده کړی تاریکترین ږوڅه کان بتگه یه نن به دره وشاوه ترین شونن.
ٺهوه له څيان فيڙبووم که هندی کجار،
شیناوترین و نالو زترین مروغه کان
ده کړی باشتین وانهی څیانمان فیږ بکه ن.
ٺهوه فيڙبووم که سه ختترین و به نازارترین ټهو کیشانهی که
توشیان ده بین، ده کړی ببن به پلیکانه یه ک و بو ټهوه ی زیاتر
گه شه بکه یین.
ٺهوه فيڙبووم که ټهو برین و شکانه ی له دلدا دروست ده بیټ
به هو ی له ده ست دانی هاوړی و خو شه ویسته که ت، ټم که لینه ی
دروست ده بیټ، ده بیټه هو ی ټهوه ی که جینگه ی زیاتر بکه ینه وه
له دلماندا بو جوانترین که سه کان که دینه څیانمانه وه.
ټهوه م بو ده رکوت که ټهو شتانه ی که نیستا به نه فره ت
ده یان بینن، ږهنگه له دواتر دا ببن به ږه حمه ت.
وه ټهوه فيڙبووم که ټهو ږینگه یه ی که به کو تایی دیته

به‌رچاومان، له راسټيدا رهنګه بریتی بیت له ده‌ستپیکي
رېنګه‌یه کی تر و پوښتېکات که له‌مه‌ودوا بهم رېنګه‌یه
نویه‌دا برؤین.

نه‌وم بو درکه‌وت که گرینگ نیه که چنده بارودوخه که
سه‌خته، همیش‌ه هیوايه ک هر هيه.

گرینگ نیه که چنده هه‌ست به بی هیزی و شکاوی خومان
بکه‌ین،

گرینگ نیه که چنده شته‌کان به سه‌ختی درده‌که‌ون،
نه‌مه فیرووم که سه‌ره‌رای هه‌موو نه‌مانه‌ش ناتوانین که
کول بدهین و واز بهینین.

ده‌بی به‌رده‌وام بین، ته‌نانه‌ت گهر ترسناکیش درکه‌وی،
ته‌نانه‌ت گهر واش درکه‌وی که هه‌موو توانا‌کانمان له‌ده‌ستداوه،
ده‌بی پارچه وردبووه‌کانی خومان کو‌بکه‌ینه‌وه و به‌رهو پیشه‌وه
هه‌نگاو بنین.

چونکه هه‌رچی نیستا که نیمه له‌گه‌لی ده‌جه‌نگین، ماوه‌یه‌کی
تر تیده‌په‌رئ و نامینی، وه به‌سه‌ریدا سه‌رده‌که‌وین.
هه‌تا ئیره‌مان هی‌ناوه،

وه ده‌توانین به‌سه‌ر هه‌ر شتیکی تریشدا سه‌رکه‌وین
که له دواتردا دیت‌ه سه‌ر رېنګه‌مان.

“دانیال کوپکی”

پازی مەبە

پازی بوون جیایه له قەبولبوون،
پازی بوون واتە ئەوەی تۆ پزیت بەو شتە ی که ئیستا تییدایت
و ناشتەوی شتی تر بە دەست بهینیت و گۆرانکاری بکەیت و
بچیتە قوناغیکی بەرزترەوه.
بەلام قەبولکردنی ئەوەی که هەین مانای ئەوەیه که پازی بین
بەوەی که ئاواين، قەبولمانە که چين، بەلام مانای ئەوە نادات
که هەر لەو قوناغەدا بمیننەوه،
بەلکو له هەولێ بەردەوام دا دەبیت بۆ ئەوەی بگەیت بە
قوناغیکی باشتەر و چاکتر لەوەی که ئیستا تییدایت.
خۆت قەبول بیت، ئەوەت خوشبوی که هەیت،
بەلام پازی مەبە بەوەی که تییدایت.
تمووی بەرزتر و زیاتر هەبێ.
بەردەوام و بەردەوام له هەولێ فێربوونی شتی نوی بە، بەدوای
دۆزینەوهی و کەشفکردنی کەلینە نەزانراوهکانی پوچی
خۆتەوهبە.

تۆ خۇریت

بۇ ئەۋەى ئەۋان درەۋشانەۋەى تۆ بېيىن،
دەيى لىيان دور كەۋىتەۋە،
چونكە تۆ ۋەك خۆر ۋايت.
لەبەر ئەۋەى كاتىك زۆر نىزىكىت، پرووناكى و درەۋشانەۋە كەت
ئەۋان كۆرر دەكات.
ۋە كاتىك تۆ دورىت لەۋان، ئەۋان بەدۋات دەكەون و پرووناكى
تۆيان دەۋى.
دەي لىيان بگەپى با بەدۋات بگەون.
گەر دور بىت ئەۋان ھەر پرووناكى تۆيان پى دەگات، بەلام
سۇپاسگوزارىان بۇ ئامادەبۋونى لەلاى ئەۋان جىاۋازە لە پىزانىن
و رېزلىنان لە ۋجودى تۆ.
گەر ئەۋان پىزانىيان نەبۋو بۇ ۋجودى تۆ،
دەي رەنگە ھەرگىز ھەست بە نەبۋونى تۆش نەكەن لەكاتى
نەبۋوتتدا.
”نەجۋە زىبىەن“

له سه ره تاوه

هه رگیز درهنگ نیه،

یاخود زوو نیه

بو نهو شته ی که شایانی تو یه و دهته ویت.

هیچ سنووریک بو کاته که ی نیه،

هه رکات هه زت کرد بووهسته.

تو دهتوانی خوت بگوریت یان وه کو خوت بمینیتته وه.

هیچ یاسایه ک بوونی نیه بو نه مه که بلی ناوا بکه و ناوا
مه که.

دهتوانین هه م باشتین بین و هه م خراپترینی خومان،

به لام به و هیوایه م که باشتین بیت.

به و هیوایه م که شتانیک بیینی که راتچله کیننی.

به و هیوایه ی که هه ست به شتانیک بکه یت

که پیشتر هه ست پئی نه کردوون.

هیوام وایه خه لکانیک بیینی

که روئیا و گوشه نیگای جیاوازیان هه یه له سه ر ژیان.

بهو هیوایه‌م ژیانیک بژی که شانازی پیوه بکه‌یت.
وه گهر نه‌توانی شانازی پیوه بکه‌یت،
بهو هیوایه‌م
که جورته‌ت و توانای نه‌وه‌ت هه‌بی‌ت
که له سه‌ره‌تاوه ده‌ستپی‌بکه‌یت‌ه‌وه.

“ف سکوت فیتزجیرالد”

تۆفان

كاتىك تۆفانە كە نامىنىت،
تۆ ھەر بىرىشت نامىنىت كە چۆن بەسەرىدا سەر كە وتوويت،
كە چۆن توانىوتە بىمىنىتەو ھە ژيان و بەردەوام بىت.
تەنەت لە راستىدا تۆ رەنگە ھىشتا دۇنياش نەبووبىتەو ھە
لەو ھى كە نايە تۆفانە كە تەواو بوو ھە ياخود ھەر بەردەوامە.
بەلام نەو شتەي كە لىي دۇنيەي،

نەو ھەيە

كە ھەر لەو كاتەي لە تۆفانە كە دىيىتە دەرەو،
ھەمان نەو كەسە نامىنىتەو ھە كە لەسەرەتادا وابوويت.
ئى ھەر نەمەيە كارى سەرەكى تۆفانە كە!

“ھاروكى مۇراكامى”

موعجيزه

موعجيزه كاتيڪ پروودهات

كه تو كۆلنه دهيت

كه تو وازنه هيئت

كه تو مكور بيت.

گهردوون شته كان به ئاساني نادات به كهسه كان.

گهوه ره كان به ئاساني هه لئار پيژيت بو خه لك،

نهيئي و سهر كه وتن و گه نجينه كان به ساناي نادات به

دهسته وه،

به لكو

بهو كه سانه ي دهات كه ده زاني هه و لي ته واوي بو دهمن و

شايه نيانه.

گهردوون

عاشقي نهو كه سانه يه

كه كه لله ره قن و وازناهيئن.

شانازی ده‌که‌یت

رۆژنیک دى، له سه‌ره‌وه، له‌و شوینه‌ی که پینگه‌یشتوویت
سه‌یری دواوه‌ی خوټ ده‌که‌یت،
سه‌یری نه‌و رینگه‌یه ده‌که‌یت که پیندا هاتوویت.
سه‌ختیه کانت بیردیتته‌وه،
رینگه پر نه‌هامه‌تیه‌ت دیتته‌وه پینش چاو،
په‌ستان و نازاره کانت دینه‌وه یاد.
له‌و چرکه‌یه‌دا،
هه‌ناسه‌یه کی قول،
قول پر به هه‌موو گه‌رده‌کانی جه‌سته‌ت هه‌لده‌مژى و
شانازی به‌وه ده‌که‌یت
که کۆلتنه‌داوه.
نه‌مه
خۆشترین هه‌ستیک ده‌بیټ
که له ته‌واوی ته‌مه‌نتدا
بیچیزى.

شایه‌نی بیټ

نه وهله‌یه‌ی که پیشتړ ده‌مکړد و بیرم لیده‌کړده‌وه،
نه‌وه‌بوو که نازار نه‌هیلم له ژیانمدا،
نه‌وه‌بوو که بگم به قوناغیک
که چیتړ نازار نه‌دریم و دهر د نه‌بینم، سه‌ختیم توش نه‌بیټ.
به‌لام نه‌وه‌ی بوم دهر که‌وتوه
نه‌ویه که له ژیاندا
شتیک بوونی نیه به‌ناوی نازار نه‌چه‌شتن و نه‌بوونی سه‌ختی
و نه‌هیشتنی،
نه‌مانه شتیانیکن به‌به‌رده‌وامی توشی هم‌وو مروځیک ده‌بن.
به‌لکو نه‌وه‌ی له‌سهر هر مروځیکه
نه‌ویه
شتیک بدوزتته‌وه
که شایه‌نی نه‌و نازار چه‌شتنه بیټ.

ششششش

چاوه کانت داخه،
گوي له شه پوله کان بگرده.
ههستی پي ده کهیت؟
ههست بهو شته ده کهی
که منیش ههستی پي ده کهم؟
رهنگه ههسته کانمان جیاواز بیټ،
رهنگه نهم شه پوله بیری تو به لای شتیکیتردا بهرن،
رهنگه دلخوشت بکهن
یان دلتهنگ
که خوشت نازانی بوچی.
گوي بهمه مه ده.
نهوهی گرینگه نهوهیه بزانی
که نهینهیه که گونگرته.
گهر گوي بگرین
زور شت ههیه له دهو روبهر،

له تهواوی سروشت،

له تهواوی گهردوون،

له تهواوی جوړه و شه پوړ و وزه و نه لیکترو نه کان.

که دهیانه ویت شتمان پی بلین به بهردهوامی،

دهیانه ویت نهینیه که مان بو ناشکرا بکهن.

به لام

تهنها نهوانه گوئیستی نهو نهینیا نه دهبن

که گوئی ده گرن.

گوئی بگره،

بی دهنک به.

شششش

گوئی بگره

شششش

ههستی پی ده که یت؟!

تا سەرنابن

رەنگە ئىستا شتە كان زۆر خراپ بن.
رەنگە دلت زۆر تەنگ يىت.
هەستە كانت گرژ بن و هيچ هيوايه كت لى ديار نەبى.
وہ رەنگە چەندىن جار رۆژە كانت بە گريان تىپەرانديت.
چەندىن جار هيوات خواستوہ
كە شتە كان بەو شيوہيە نەبوان و بە جورىكى تر بوونايە.
زۆر بيھيوا بيت و پەستانىكى زۆر ھەبى لەسەرت.
بەلام شتىك ھەيە
دلىام ئەمانە ھەتا سەر نابن
رۆژىك ديت ھەموو ئەمانە دوور دەكەونەوہ.
ئەم پەستانانە نەھاتوون تا لەلاى تۆ بىمىننەوہ
بەلكو ھاتوون تا بەلاى تۆدا تىپەرن.
دوچار جيت دەھيلن،
تۆ ھەر بەردەوام بە لە رىنگە كەيت.

لینگه پری

له ژياندا، وا ده زانين كه خاله جه وهه ريه كه نهويه كه له
تاقيكردنه وه كه ده چين يان به سهر كيشه كه دا سهر كه وين.
به لام له راستيدا خاله گرینگه نهويه كه شته كان چاره سهر
ناكرين.

بهلكو بو ماويه ك دینه بهرده مت، دواتر تيكده شكين و
لاده چن.

دواتر دووباره كيشه كان دینه وه لای يه كتر و دووباره له بهرده مت
راستده بنه وه و ديسان تيكده شكينه وه و دهرون.
نيتير بهم شيويه يه.

دو زينه وهی خوټ و گه شه كردن نهويه كه لينگه پريت نهم
شتانه ت به سهر يټ و له دلتدا جینگه و ژورور بو هه موو نهم
شتانه بکه يته وه: جینگه بو خهم، جینگه بو پشوو، جینگه بو
په ژاره، جینگه بو شادی.

نمو کاته مروټ توشی نازاری راسته قينه ده يته وه كه داوای
شتی جياواز لهم شته ی سهر وه بکات.

خەمبارى لەووە دىت كە نازارى خۇمان بەدىن بەوێ كە
چاوەرپى ئەو بەین كە شتى خەيالى بەسەر واقعدا سەر كەوێت،
خەمبارى لەووە دىت كە بخوازىن كە خەلك و شتەكان
يان شوێنە كە جياوازبوايە لەوێ كە نىستا تىدايت نىنجا
دلخۆش دەبووێت.

لینگەرێ شتە سەختەكانى ژيان تىكتەشكىنى.
لینگەرێ كارىگەريان هەبى لەسەر تۆ.
لینگەرێ بتگۆرن.
لینگەرێ ئەم نازارە بىتە مامۆستای تۆ.
ئەزموونەكانى ژيان بەم شتانە دەيانەوێت شتىكت پى بلىن
لەسەر خۆت، خۆتى لى مەدزەو و خۆت لەناو پەردەكانى
خۆتەو هەشارمەدە، لەبەر ئەم شتە پامە كە دەيهوێت پىتى
بلىت و فىرت بكات.
بەلكو خۆتى هەلدە ناووە،
نقوم بە تىدا.

“پىما چۆدرۆن”

خالی شکان

کیشه شکست نیه،
کیشه نازار نیه،
کیشه که وتن نیه،
به لکو کیشه که شتیکی تره.
نه وهی چاره نووسی مروف ده گوریت تنها شکست و که وتن
نین،
نازار و دهرده سهری نین،
بی هیوایی و بی نه مهلی نین.
به لکو نه وهی خالی ده سته پیکه
نه وهیه که تو
دوای نه وهی له سه ختترین بارود و خدایت،
دوای نه وهی که شکست ده هینیت،
دوای نه وهی که ورد و خاش ده بیت بریاری ته سلیم بوون
نه دهیت و هه لسیته وه سه ره پای نه وهی که له سه ختترین حاله تی
ژیانتدایت.

نەوێ ژ یانی مەوێ دەگۆریت
نەو بێ یارێهێ که تۆ دواى شکست دەیدەیت و بەردەوام دەبیت.
جیاوازی کەسێ سەرکەوتوو و کەوتوو هەر نەو خالێهێ، هەر
نەو قوناغەهێ،
مەوێ شکستخواردوو لەو چرکەهێ کە دەکەوێ
بە یار دەدات که هەرگیز هەڵنەستیتەوه،
بەلام بۆ مەوێ بە نیراده نەو خالی شکان و کەوتنە بۆی
دەبێتە یە کەم هەنگاوی سەرکەوتن.

له هه موو شتيك

به لام تو زور هه له
وا بير بکه يته وه که چيژي ژيان
ته نها به ستر او ته وه به په يوه ندي له گه ل مرو فه کانه وه.
خودا، چيژي ژياني
له هه موو شتيکدا داناوه که له ده ورو به رماندايه،
ته نها ده بي خه لکي بگورين،
شيوهي بينينيان له ژيان بگورن.
نه وه بگورن
که چون سه يري شته کان بکه ن.

فيلمی ”به رهو کيوه وه“

له هه موو شتيك

به لام تو زور هه له
وا بير بکه يته وه که چيژي ژيان
ته نها به ستر او ته وه به په يوه ندي له گه ل مرو فه کانه وه.
خودا، چيژي ژياني
له هه موو شتيکدا دانا وه که له ده ورو به رماندايه،
ته نها ده بي خه لکي بگورين،
شيوه ي بينينيان له ژيان بگورن.
نه وه بگورن
که چون سه يري شته کان بکه ن.

فيلمی ”به رهو کيو وه“

خۆشى پادەبەدەر

پىم خۆشە

بەھوى

خۆشى لە پادەبەدەر بىرم،

نەك بەھوى

بىزارى و خەفەت!

“فان كوڤ”

متمانە

بترسە

بەلام ھەر ئەو شتە بکە کە دەتەوئەت،

ئەوێ گرىنگە کردنیەتی.

پيويست بەو ناکات

کە چاوەرپی ئەو دەبیت

کە بە تەواوی متمانەت بۆ دروست بیئت بۆ ئەوێ دەست

پيیکەیت.

تەنھا دەست پيیکە و

لە درێژەى کارە کە تدا خۆشت نازانی کە چۆن

بەلام متمانە بە خۆبوونت بۆ دروست دەبیئت.

“کاری فیشە”

به کس مه‌لی

گه‌شت بکه و
به کس مه‌لی.
نه‌شقیکی راسته‌قینه بژی و
به کس مه‌لی.
به‌خته‌وهرانه بژی و
به کس مه‌لی.
خه‌لک شته جوانه کان تی‌کده‌دهن!

“خه‌لیل جو‌بران”

به بهر بارانه وه

ژیان

بریتی نیه

له دۆزینه وهی په ناگهیه ک

له کاتی تو فان،

به لکو

ژیان

بریتیه له

فیربوونی سه ما

به بهر بارانه وه!

“شیرلین کینیون”

ئاسایی بوون

“ئاسایی بوون”

رینگه که ی قیرتاو کراوه،

رۆیشتن پییدا خوش و ئاسوودهیه،

به لام

له رینگه ی قیرتاودا

هیچ گولینک سهر دهرناهیئت!

“فان کوخ”

به هیژترین که س

به هیژترین که سه کان

نه و که سانه نین که هیژ و توانای خوځیان نیشانی جیهان ددهن.

به لکو

به هیژترین که سه کان

نه و که سانه ن

که بی نه وهی خه لک به دهر د و کیشه کانیاں بزائن و

خه به رد اربن،

بی نه وهی که سیک برینه کانیاں ببینی،

بی نه وهی که خه لک گوئی له دهنک و هاوارنکی نه مان

بیئت،

به سهر چه رمه سهریه کانیاں سهرده که ون!

له بیده نگیدا نازار ده چیژن،

له بیده نگیدا نازاره کانیاں دهنیژن،

وه له بیده نگیشدا برین و دهرده کانی خوځیان چاره ده که ن.

فرین

رہنگہ

نہ وان

بالہ کانت بشکینن،

ہیوا کانت بروشینن،

بہ لام

ہمیشہ

نہوت بیر بیت،

نہوان ناتوانن و

توانای نہوہیان نیہ،

کہ فرین

لہ ہزر و خہ یالتدا دہریینن.

ئەھرىمەن

ئىمە ھەموومان

دېئو و ئەھرىمەن لە ناخماندا بوونيان ھەيە،

كە ھەمىشە دەيانەوت بچەنگن.

بەو ئەھرىمەنانە دەللىن "ترس"، "قىنە" و "تورەيى".

گەر بىتوو توو ئەم ئەھرىمەنانەى ناو ناخت كۆنتەرۆل نەكەيت

و

دەستيان بەسەر دا نەگريت،

ژيانىكى سەت سالىت دەيىت بە تراژىدىا.

بەلام

گەر بىت و كۆنتەرۆليان بکەيت،

ژيانىكى تەنانەت يەك رۆژىشت

دەيىت بە سەرکەوتن.

“ئىپ مان”

خراپ دەتگۆرپىت

چارەنۈوس،

رېڭاكانت دېنىتتە بەردەم،

بەلام ئەوۋە خۆتى كە برىيار دەدەيت كە بە كامياندا دەپۆيت.

چارەنۈوس، خەلك دەھىنىتتە ناو ژيانتەۋە،

بەلام ئەوۋە تۆيت كە برىيار دەدەيت كە كامە بىمىنىتتەۋە.

چارەنۈوس، نازارت دەدات،

بەلام ئەوۋە تۆيت

كە برىيار دەدەيت كە نايا ئەم نازارە

فېرت بىكات، يان بىتروخىنى.

چارەنۈوس، دەتشكىنى،

وردو خاشت دەكات،

بەلام

بەدەست خۆتە

كە برىيار بدەيت كە بە وردى بىمىنىتتەۋە

يان پارچە كانى خۆت كۆبكەيتەۋە.

چارەنوس دەتخاتە خوارەو،
بەريار ھى خۆتە كە ئايا ھەلدەستىتەو،
يان ھەر لە خوارەو دەمىنيتەو،
چارەنوس دەتگۆرپىت،
خراپ دەتگۆرپىت،
بەلام بەدەست خۆتە
كە بۆ كامە جوړە
بتگۆرپىت.

ناتوانیت

تۆ دەتوانی
هه موو گۆله کان بېریت و
پارچه یان بکهیت.
به لام
بیرت بی
هه رگیز ناتوانیت
که وابکهیت
به هار کۆلبداهاتن و
نهیەت!

“پابلۆ نیرودا”

به نهرمی!

به رده مت تاریکه،
چونکه زور به سهختی ههولی بو ددهدیت!
به نهرمی روله کهم به نهرمی!
فیربه هه موو شتیک به نهرمی بکهیت.
به لی، ههست به نهرمی بکه تهنانهت کاتیک زور ههست به
قورسیش ده کهیت!
لینگه ری شته کان به هیواشی و به نهرمی رووبدهن.
(به نهرمی، به نهرمی) - نهم وشهیه باشتیرین ناموژ گارییه که
تا نیستا به منیان گوتبی.
دهی بارگه کهت فری بده و ههنگاو بنی بو پیشهوه.
چواردهوری تو هه موو لمی فشهله
که دهوری قاچه کانی توی داوه و دهیهوی تو بخاته ناو ترس
و به زمیی به خوداهاتنهوه،
وات لی بکات که ناومید بیت.
دهی له بهر نه مهیه که دهی به نهرمی ری بکهیت.

به نه رمی نه زیزه که م به نه رمی.

“نه لدوس ها کسلّی”

په پوله

همه میسه چه زم له وه بوو که له باخچه که دا په پوله یه ک بگرم و
به رده وام به دواي دا رام ده کرد،
به لام په پوله که همه میسه دهرسا و پای ده کرد،
نامانجی من نازاردان نه بوو،
به لکو سهیر کردنی باله جوانه کانی بوو له نزیکه وه.
به لام هیچ جارنکیان نه متوانیوه په پوله یه ک بگرم به
دهسته کانم.
رؤژنیک دانیستم و و نیتیر ماندووبووبوم له را کردن به دوايدا،
گولنیکم له دهست بوو و به بیده نگی و بی جووله سهیری
په پوله یه کم ده کرد که شیتانه لهم گوله وه ده چووه سهر
گوله که ی تر،
له ناکاو په پوله که هاته سهر نهو گوله ی که به ده ستمه وه یه.
چه په سابووم،
له وهی که نیستا له ناو دهسته کانم دایه و له نزیکه وه ده یبینم.
نهو شته ی که ده میک بوو به دوايدا رامده کرد،

خوی هاته بهردهمم.

تیگه یستم که نهینه که خیرا را کردن نیه.

هه ندیکجار نیمه نهونده به خیرایی و به هه له داوان دواي دلّمان

ده که وین که هه موو شتیکی بهرده ممان تیکده دهین.

زورجار نه م په له کردنه له بری نه وهی که یارمه تیمان بدات،

ده بیته هوئی له ده ستدانی نهو شته ی که ده مانه ویت.

هه ندیکجار ده بی به نه رمی له گه ل رووداوه کان بجولینه وه.

هه ر که تو هیمن بوویت

شته که خوی دیته بهرده مت که ویستووته!

پہنجرہی سییہم
رووہکھی تری تاریکے

تاریکی

ژیان

گەر

هەر پرووناکی بوو

توانای بینینی شته جوانه کانت لی دهستیتهوه،

پرووناکی زۆر

دهبیته هوی کویر بوون.

پیوستیم به بریکی زۆرتر له تاریکی ههیه

گەر بمهوی شته نه بینراوه کان ببینم.

نەستیره کان

له کاتی نه بوونی پرووناکیدا دهرده کهون!

پئويستمانه

نيمه دهشکين
هر بهم شيويه شه
که پروناکی دیته ناخمانه وه.
گهر نه شکين
پروناکی نايته ناو دلمانه وه.
گهر درزمان تينه که ویت
پروناکی چۆن بیته ناو پوځمانه وه.
پئويستمان به شکانه،
به نازاره،
به برينداربوونه،
بو نه وهی پروناکی زیاتر و زیاتر
بیته ناو پوځمانه وه.

یادگاری

سهیری دیوی تری نهو شتانه بکه که رهنگه له بهر دهمت
بووبن،

به لام پهیت پی نه بردوون.
سهیریکی نهو که سانه ی چواردورت بکه
که رهنگه هموو شتیکیان بو تو کردییت،
که چی تو نهوت نه بینیه و ههستت پی نه کردووه.
سهیریکی دهو روبه رت بکه
چیژ لهو شتانه ببینه که پیشت نه تبینیون.
رهنگه

سالیکی تر
هیچیان نه مینن و بن به یادگاری!

خالى بكمهوه

رق و قينه و

تورپى،

لەناو ناخى خۆتدا ھەلمەگرە.

خۆت خالى بكمهوه لەمانە.

چونكە وزەى تۆ لەناو دەبەن.

دوورت دەخەنەوه لە ژيان،

لە نەشق،

لە خوشبەختى.

رینگەمەدە

نەو شتانەى

نەو كەسانەى

نەو مرووفانەى

كە شاينى نەو نين وزە و كاتى خۆتيان بۆ تەرخان بكمەيت

جینگە بكمەنەوه لەناو ھزرتدا.

هه ستم پى بکه

من دهتوانم نه ستیره کانت نیشاندهم،
به لام ناتوانم بتگه یه نمه لای نه ستیره کان.
دهتوانم مانگت نیشان بدهم،
به لام ناتوانم وات لى بکه م که هه ست به جوانى مانگ
بکه یت و
پیزانینت هه بى بو رووناکیه دره وشاوه که ی.
دهتوانم ریگا که ت نیشان دهم که دهتوانى پيدا برؤیت،
به لام ناتوانم وات لى بکه م که هه نگاو بنی به ریگه که دا.
دهتوانم راستیه که ت پى بلیم،
به لام ناتوانم واتلینبکه م که باوهری پى بهینى.
دهتوانم پیت بلیم که هه ستم چونه،
به لام ناتوانم وات لى بکه م که هه ستى منت لا گرنگ بیت.

“نه جوه زیبیه ن”

بیہیوایان بکہ!

ہندیک خەلک

تەنہا کاتیک تۆیان خوشدەوی کە بە پێی چوارچیووی ئەوان
بیت،

بە پێی بیرکردنەوە کانی ئەوان بیت.

تەنہا کاتیک تۆیان قەبوڵە کە وەکو ئەوان بیربکەیتەو و
باوەرێت بەو شتە بیت کە ئەوان باوەرێان پێی ھەیە.

تەنہا کاتیک تۆیان بە دڵە کە لەناو بازنەمی ئەواندا
دەسورپییتەو.

دەوی دوودڵ مەبە لەوہی کە بیہیوایان بکەیت،

دوودڵ مەبە لەوہی کە ھەردەم وابیت،

دوودڵ مەبە لەوہی کە ناھۆمیدیان بکەیت لەوہی کە وەکو
ئەوان بیت.

بەردەوام خۆت بە و

گرینگی بەو مەدە کە تۆیان بە دڵ دەبیت یان نا.

هەردووکی

هەندیک

بۆ ئەوە هاتوونەتە دنیا

تا بالەکانیان بکەنەو.

هەندیکی تر

بۆ ئەوە هاتوون

تا ڕەگەکانیان دابوکت.

هەندیک بۆ ئەوە هاتوون

برینەکان ساریژ بکەن.

هەندیکی تر

بۆ ئەوە کە برینەکان قوڵتر.

هەندیک بۆ ئەوە هاتوون بمیڤنەو،

هەندیکی تر

بۆ ئەوە هاتوون

کە برۆن.

هەندیک بۆ ئەوە کە بۆتی بسەلمینن کە جوانی بوونی هەیە،

هەندىكى تر

بۇ نەوۋە كە نىشانىتى بىدەن كە ژيان تەنھا جوانى نىيە.

ھەردوو كيان وانەت فېر دە كەن،

ژيانىت دە گۆرۈن،

فېرى ھەستەكرىدنت دە كەن،

دەست لە رۈنیا و تېروانىنە كانت دەدەن بۇ ژيان.

پېم وایە

پېۋىستمان بە ھەردوو جۆرە كەى ھەيە!

له بیری که

ناتوانین نهو شته بگورین
که له رابردوودا به سه رماندا هاتووه،
ناتوانین نه نجامی نهو شته بگورین
که به سه رماندا هاتووه.
نهو هی له ده ستمان بیت
نهو هی که بیری لی نه کهینهو
نهو هی که کات به بیر کردنهو لی کاتی خو مان به فیرو
نه دهین.
له بیری که،
به سه ریدا سه رکوه،
به ردهوام به له ژیان.
رهنکه به قسه ناسان بیت که ده لین له بیریکه،
به لام تو هر هه ولده که له بیری کهیت هر چه نده که سه ختیش
بیت.

خەمباربە

بتاسى،
سەرت لىتىك بچى،
چونكى ئاممە دەستپىكى فېربوونى شتى نوى دەبى بۇ تۆ.
بشكى،
بەمە دەست بە چاكبۈنەۋە دەكەيت.
يىزار و ئاۋمىد بە،
چونكى ئاممە ئەۋ كاتەيە كە دەست دەكەيت بە بېرىاردانى
راست و يەكلایى كەرەۋە.
خەمباربە،
چونكى گەر بەپى پېۋىست ئازابىن دەتوانىن لەم خەمەۋە
گوئمان لە رازى دلمان بىي.
بىە ھەر شتىكى كە ئىستا ھەي، چىتر خۆت مەشارەۋە لەۋەي
كە ھەي.

“ئىس. سى. لۆۋرى”

هیزی بیدهنگی

بیدهنگی ده کری زور مانادارتربی له وشه کان.

بیدهنگی زور له وشه کان بههیزتره،

چونکه هیزی دهوی بو نهوهی دهری نهبری و بیدهنگ بیت.

بیدهنگی بریتیه له:

بریاردان بو قسه کردن و بیرکردنهوهی لهوهی که چی بلیت،

ناماده کردنی وهلام، شه نوکه و کردنی وهلامه که، بهدوادا گه پرانی

لوجیک بو قسه که له هزرده و هوش له دلدا،

وه دواي نهو هه موو پرۆسیسه

بریارده دیت که هیچ نه لیت و بیدهنگ بیت،

چونکه بیدهنگیت پی باشته.

بیدهنگی نیشانهی لاوازی نیه.

به لکو نیشانهی ژیری و بوونی هیزی ناوه کیه.

نیشانهی نهوهیه

که باوه رت بهوهیه

که گهر تو بهه مان نهو شیوهیه وهلام بدهیتیه وه

که مامه‌لەت لە گەڵ کراوە
نەو کات وەلامە کەت بە کەسیکی نەزان نیشانە دەدات.
فیری تیبینیکردن ببە،
تیبینیە کەریکی قول،
کە نە ک هەر لە هەلە کانی خۆی سوود وەردە گری،
بەلکو لە هەلە ی خەلکیش شت فیرو دەبیەت.

“نەجود زببیهن”

ئاساييه

باوهر به خو بوون شتيكى ئاسان نيه،
ئاسان نيه كه نهو دهنگه ناو ناخت كپ بكهيت
كه بهردهوام بهتو دهليت ”تو نابى بهو شتهى كه دهتهويت“.
بويه گرینگترين شت نهويه كه سهر كهويت بهسهر نهو
دهنگه دا.
وه قه ناعهت بهم دهنگه ناو ناخت بهينيت كه تو مروقى و
شتيكي ئاساييه كه كامل نهبيت.
شتيكي ئاساييه كه شكست لهسهر شكست بهينيت.
شتيكي ئاساييه كه كاتى زياتر بويت له خهلكى بو نهو
بگهيت بهو شتهى كه دهتهويت.
قه ناعهتهينان بهخومان زور گرینگه كه شتيكى زور ئاساييه
دووباره و سهرله ونوى له سفرهوه دهستپيكهينهوه.

كۆمىدى و دلپرەق

ھەندىكجار

ژيان

ھەستىكى كۆمىدى و

لەھەمانكاتدا دلپرەقانى ھەيە،

نەمەش بەۋەي كە ئەۋ شتەي تۆ دەمىكە ويستووتە

لە خراپترىن و

بىھىواترىن ساتدا پىت دەدات!

“لىسا كلىپاس”

نیشانه‌ی چیه!

له زۆربه‌ی کاته‌کاندا

له زۆربه‌ی ساته‌کاندا

دلته‌نگی.

هه‌ست به زه‌ختی‌کی زۆر ده‌که‌یت.

هه‌ست به په‌ستان‌یکی زۆر ده‌که‌یت که به‌رده‌وامی له ده‌ورته.

ماندوو‌بوویت.

وا هه‌ست ده‌که‌یت که چیت‌ر به‌رگه‌ی نه‌و په‌ستان‌انه نا‌گریت.

هه‌ست ده‌که‌یت هی‌نده به سه‌ختی ده‌ورد‌راویت خه‌ریکه‌ی نو‌قم

ده‌بیت تییدا.

به‌لام

سه‌ره‌رای هه‌موو نه‌مانه‌ش

سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که هیچ هی‌وایه‌ی کیشته‌ی نه‌.

که‌چی هی‌شتا کو‌لت نه‌داوه،

هی‌شتا به‌رده‌وامی له ژیان،

هه‌ر به‌رگه‌ت گرتووه.

هه رچه نده ر دنگه خوت ئه مه نه بینیت و

هه ست پئی نه کردییت،

به لام

ئه مه

نیشانه ی ئه وهیه

که که سیکه به هیزیت!

پهنگه ههزاران

هه موو که سیڤک جیهانیکی نهینی له ناو خویدا ههیه.
مه به ستم هه موو که سیڤکه.
هه موو که سیڤک له ته واوی دویادا جیهانیکی نهینی ههیه له
ناوه وهدا،
گرینگ نیه که چهنده بیزار کهر و نامۆ و سه مه ره دهرده که ون
له روو کاری دهره و هیاندا.
له ناهه و هیاندا دویای سه رسو پهیتهر و پر سه رکه شی و شیتانه
و باوه پینه کراویان ههیه دویای نه وهنده سهیر که نه ندیشه
ناکری،
نه ک یه ک دویا، به لکو سه دان دویایان له ناهه وهدا به نهینی
هه بی،
پهنگه ههزاران.

“نیل گایمن”

پشوو

ناساييه که ماندوو بیت

ناساييه بیتاقت بیت.

زور ناساييه که زوربهی جار بی هیوا بیت،

زور ناساييه که دلتهنگ بیت. هندیگجار پیوستیت به

پشوو هیه، پیوست بهوه هیه که پشوویه ک به هزر و دل

و رۆحت بدهیت.

ناکری بهردهوام ماندوویان بکهیت و هیچ پشوویه کیان پی

نهدهیت.

ئیسراحتیک بکه،

پشوویه ک بده،

بودسته، خۆشت شایهنی ئیسراحتی،

خۆشت شایهنی نهوهیت که گرینگی به خۆت بدهیت.

دل و هزر و رۆحیشت شایهنی نهوهن که کاتیان بو تهرخان

بکهیت. شایهنی نهوهن که چیتتر بریندار نه کرین و پشوویه ک

بدهن.

لە نادياريدا

گەر

تۆ

نەتوانیت

لە تاريكيدا

من بدۆزیتەو،

دەي هەرگیز

نامبینیت لە پرووناكيدا.

رۆحه كان

لە نادياريشدا

یەكتری دەبینن.

“میلۆدی لی”

چاپتەر

گەر يەك چاپتەرى ژيان ناخوش بوو،
ماناي ئەو نيه كه ئەمە كۆتايى چىرۆكەيه.
بەلكو

وہ كو چۆن چاپتەرى بەختەوهرىت خوئندەوہ،
بەهەمان شيۆە دەبى ئەم چاپتەرەش بېرىت.
لە ژياندا

ناتوانىت چاپتەرىك بېرىنى بە پىي ويستى خۆت،
بەلكو دەبى ھەموو چاپتەرەكان بېرىت.
ناتوانى نەيانخوئىتەوہ،

بەلكو دەبى دىربەدىر سەيرى بكەيت.
ژيانە ئىتر

گەر دەتەوئت تەواوى چىرۆكەكه بزانىت دەبى ھەموو
قوناغىكى بىينى
دەبى ھەموو كەلىنىكى بخوئىتەوہ.

زۆر ئاساييه

شتىكى ئاساييه كه عاتيفى بيت، شتىكى زۆر ئاساييه كه
دل ناسك بيت،

زۆر ئاساييه كه وه كو ئهم خەلكە نەتوانيت لە زۆر شورن
جىگەى خۆت بکەیتەوه.

زۆر ئاساييه كه زۆر شت پى نە کریت كه خەلكى تر بە
ئاسانى دەیکەن.

زۆر ئاساييه كه شتانیک دەبینن كه خەلكى تر نابینن و
گرىنگى پێنادهن.

زۆر ئاساييه كه زوو زوو دلت تەنگ يیت بە دەوروبەر و
ئەو خەلکانەى كه هەر پوژە و بە ماسکینک پرووى خویان
نیشاندهدن.

ئاساييه كه نە فرەت لە كەسانى دەوروبەرت بکەیت كه هەموو
کاریان ئەوێه كه ئازارى خەلك بەدن و چيژ لەو کارەیان
دەبینن. شتىكى ئاساييه گرىنگى بە دەوروبەرت نە دەیت و
خۆشت ژيانىكى خوش بژیت.

زۆر ئاساييه كه پشويه ك به دلت بدهيت و بحه سييته وه.
زۆر ئاساييه كه پاريزگاري له دلت بكهيت و چيتر نه هيليت
خه لك دووباره و دووباره بيشكينن.

پارچه

ههست به به تالی ده کهین،
رهنگه
نهمه له بهر نه وه بیټ
که هه ر شتیک که خوشمان ویستوو
پارچه یه ک له خومانمان تییدا جی هیشتوو.

“ر. م. درهیک”

پارچه پارچه

پنم وایه هەر دهبوایه که دلم بشکایه و پارچه بوایه،
نەمەش بۆ ئەوەی که بەتەواوەتی لە هەموو خودی خۆم تێبگەم.
وہ بتوانم بەو جوړه پارچه کانی دل کۆبکەمەوه و لەلای یه کیان
دابێنم و پینکەوهیان بلکێنمەوه که خۆم هەستی پی بکەم که
راسته و له جینگه راسته کهم داناوه‌تەوه.
لە هەمانکاتدا، بی ئەوەی پی بزەم، ئەو دلم دروستکردووه
که تو چاوەڕێی بویت.

“ج. م. ستۆرم”

بیریان ناچیتھوہ

نہوہ فیربووم
کہ ہرکاتیک بہ دلکی کراوہوہ بریارم لہ سر شتیک
دایت،
بوم دہرکہوتوہ کہ بریارہ کم دروست بوہ.
فیربووم کہ دہبی ہموو رپوژنیک بچمہ دہروہ و دہست لہ
روچی کہ سینک بدم.
خہلکی خہزیان بہ باوہشیکی گہرمہ، یان تہنہا دہست
لہ پشتدانیکی ہاورپیانہ.
فیربووم کہ خہلکی نہوہیان بیر دہچیتھوہ کہ گوتووتہ،
نہوہیان بیر دہچیتھوہ کہ کردووتہ،
بہ لام ہرگیز نہوہستانہیان بیرناچیتھوہ کہ تو واتلیکردوون
بیچیژن.

“مایا نہنجیلو“

په یوه سته به چی؟

شته که په یوه ست نیه بهو شتانه ی که هه مانه،
په یوه ست نیه بهو پارویه ی که کویده کهینه وه،
نهمه نهو وینانه نیه که دهیانگرین و
نهمه نهو ناوبانگه نیه که پیناسه ی خوودی نیمه ده کهن.
به لکو نهمه نهو خاله له بیرنه کراویه
که له ناو دلی خه لکی و ژیانیا ندا جی دهیلین و
وایان لی ده کهین که بگه شینه وه.
شته که نهوویه که یه کتوزیش بیت باشرکردنی ژیان ی که سانی
تره.

“the better man project”

فرمیسکه کان

دهستی له سهر پشتم دانا، گووتی پرووت وهرگیره بؤ لام،
باوهشیکی پی دا کردم، وه ک نهوهی باوهش به تهواوی گهردووندا
بکات.

چی گهردی جهسته ههیه له کاتی باوهشدا دهکهونه سهما،
نهمم لهم باوهشهوه بؤ دهرکهوت.
دواتر به چپهوه پی گوتم: ”سهرم که“.
سهرم کرد و به پهنجهکانی فرمیسکی سهر پروومهته کهمی
سری.

ئینجا وه کو نهوهی نهینی گهردوونم بؤ بدرکینی قسهی دهکرد،
گووتی:

”دهزانی، نازار چهشتن ههمیشه شتیکی خراب نیه.
ههندیکجار،

پیویسته فرمیسک بریژی،
بؤ نهوهی که چاوهکانت بشویت،
بؤ نهوهی نهو شتانه ببینین که پیشت نهمانبیینون

گهوره

گەر تو
رینگه کهت سهخته،
گەر دهردهسهری زورت همیه،
گەر نازاری زور دهچیزیت،
خه مبارمه به بهمه.
چونکه
نهمه رهنکه مانای نهوه ییت که تو شتی بهرزت دهویت،
مانای نهوهیه که داوای شتی گهوره دهکهیت،
شتی گهورهش
به ناسانی بهدهست نایهت.

”گهورهیی خهرجی پیویسته مهگری
کی بانی زوره، زیاتره بهفری“
”پهندي کوردی“

قەدىر يان بزانە

جوانترىن مرقۇقە كان
نەوانەن كە بۇشايبە كان بە خەندە و
كەلىنە كان بە خۇشى و
مەودا كان بە جوانى پردە كەنەودە،
نەوانەن كە ھەمىشە لە تارىكتىن ساتى تۇدا
تروسكەيە كت تىدا دەيىنن،
لە ناشىرىن جىگەدا جوانىە كت بۇ دەدۇزنەودە، لە سەختىن
كاتە كاندا دەبنە پەنا.
نەوانەن كە ھەمىشە لەلات نىن، بەلام كە لە لای تۇن وات
لى دەكەن كە ھەست بە خۇت بىكەيت
كە ھەيت. نەوانەن كە بەردەوام جوانترىن و باشتىن شت لە
تۇ دەيىنن. نەوانەن كە شتانىكت تىدا دەيىنن كە زۇرجار
خۇمان نايىيىنن و نەوان بى دوودلى پالېشتىت دەكەن بۇ نەودە
ھەنگاۋ بىيىن.
نەوانەن كە لەو كاتانەى كە ھىچ متمانەت بە خۇت نىە

به لام نهوان متمانه‌ی ته‌واویان پیته.

نه‌مانه

جوانترین مروه‌قه کانن،

قه‌دریان بزانه.

وانه

نازار

برین

سه ختی

شکاندنه وه

شکست

که وتن

بی ئومید کردن،

زیاتر له سیمینار و کۆرس و کتیب و

خویندن و سه رکه وتن و خوشبه ختی،

وانه

فیری مرووف ده کهن.

يەك وشە

گوتنى يەك وشەى وەك "تۆ زۆر جوانىت" بە كەسىك
كە لە ژياندايە،

زۆر باشتەرە لە تەواوى ئەو ستايشانەى كە لە دواى مردنى
دەيكەين.

يەو وشەى وەك "تۆ كەسىكى زۆر باشىت" باشتەرە لە
هەموو ئەو شتانەى كە لە دواى مردنى كەسە كە خەمبارى بۆ
چاكەكانى دەردەبەرن.

يەك گۆل بەدەيتە كەسىك كە لە ژياندايە،
باشتەرە لە هەموو ئەو چەپكە گولانەى كە لەسەر گۆرەكەى
دادەنرێن.

يەك وشەى "تۆم خوشدەوى"، هەموو دونيا دىنىت بۆ
كەسىك كە لەو كاتەى لە ژياندايە، ئەك لە دواى ئەو
كە رۆيشتوو و
لە خەيالتدا پىيى بلىيت.

پہنجرہی چوارہم
تہ نہایت

هه‌له‌ین

کەس ناتوانی
برینه‌کانی ناوه‌وه
نازاره‌کانی ناخ
پارچه‌کانی رۆحت به‌یه‌که‌وه‌ بڵکێتیته‌وه.
هه‌له‌ین گهر چاره‌ری نه‌وه‌ بکه‌ین که‌سێک یه‌ت و برینه‌کانمان
چاره‌ بکات.
زۆر سه‌ه‌وین
گهر پیمان وابی که‌سێک هه‌یه‌ که‌ پارچه‌کانی له‌شمان بو
ده‌دوریتته‌وه. گهر که‌سێک هه‌یه‌ت برینه‌کانمان پێکه‌وه‌ بڵکێتیته‌وه.
نهم که‌سه‌ خۆمانین.
ته‌نها خۆت ده‌توانیت ده‌ست له‌سه‌ر نازاره‌کانت دا‌یه‌یت.
چونکه‌ ته‌نها خۆت ده‌زانیت که‌ برینه‌کانت له‌کۆن،
ته‌نها خۆت ده‌زانیت که‌ نازاره‌کانت له‌ چیه‌وه‌.
ته‌نها خۆتیت که‌ ده‌زانی پارچه‌کانی رۆحت له‌ کوی ورد بوون
و چون کۆیان که‌یتته‌وه.

تهنهایت

تۆ تهنهایت
به تهنها هاتوویتته دونیا
به تهنها له دایک بوویت
به تهنها ده ژیت
به تهنهایی ری ده کهیت
به تهنهایی ده گریت
به تهنهایی ههست به شته کان ده کهیت
به تهنهایی ناشق ده بیت
به تهنهایی دلتهنگ ده بیت
به تهنهایی قسه له گهل خۆت ده کهیت
به تهنها له خۆت تیده کهیت
به تهنها ده پرویت
به تهنها ده مریت
نوقته.

ناشتنم

چەندىن شت ھەبوون
دەموست پىنى بلىم،
بەلام پىم نە گووت
چونکہ دەمزانی نازاری دەدات،
بۆيە لە دلى خۆم ھىشتنەو و
لە ناخدا ناشنم.
بەمەش رىنگەمدا
نەم شتانه
لە جياتى نەو
نازاري من بدەن.

“جۆناسان سافران”

مه حاله

هه نديک شت ههيه
ناتوانيت بيگوازيتته وه.
ناتوانيت بيخه يته ناو وشه وه.
ناتوانيت دهري بريت.
ناميرنک نيه ته رجومه ي بکات
زمانينک نيه پني دهري بريت.
هه موو که سينک نهه ههسته ي ههيه که کهس نيه ليني
تيبگات.
هه موو که سينک شتيکی ههيه که ناتوانيت دهري بريت.
له بهر نهوه نا که نايه وينت دهري بريت، بهلکو له بهر نهوه ي که
که سينک نيه ليني تيبگات.
وشه کان بيمانان له ناست نهوه ههستانه ي که ههه.
ههسته کان خودی راسته قينهه که له ناخدا بوونی ههيه
بهلام وشه کان وه کو پهرداخيني شينه جياواز وان
که ههسته کان بهو شينهويه ناگوازنه وه که ههه.

بەلکو پەرداخە کان ھەستە کان دەگواژنەو ھە ناخەو ھە بو ھەر
 زمان و دەستکاری شیوە کە ی دە کەن و دە یگۆرن ھەو شیوەی
 کە پەرداخە کە یاخود وشە کە ھەیانە.
 وشە کان وە کو ئەم پەرداخانە وان،
 وشە کان چوارچینە و شەکل و شیوەیان ھەیە
 کە ناتوانن ھەستە کان وە کو خۆیان و پەر بە مانای خۆیان
 بگواژنەو ھە ناخی کە سیکی ھە بو کە سیکی تر.
 ئەمە جگە ھەو ھە کە شەکل و شیوە و تیگە یشتنی ھەر
 کە سینک جیاوازی ھە ھە کە سیکی تر، واتە شەکلی پەرداخیک
 یان وشە یە ک لای کە سینک جوړنکە کە ھەمان وشە کە و
 پەرداخە کە لای کە سیکی تر جوړنکی تر،
 بەمەش کاتینک کە سینک ھەستینکی ھە یە دە یە ویت بیگواژنەو
 ھەر تە ھەستە کە بە پەرداخە کە ی خۆی دە گواژنەو کە
 شیوە کە ی دە گۆریت و پاشان کە سی بەرامبەر بە پەرداخە کە ی
 خۆی ھەستە کە ی وەر دە گریت کە دووبارە شیوە ی ھەستە کە
 دە گۆریت و دواتر کە سی دوو ھەم دە یخاتە ھەستی خۆی.
 بەمەش ھەستە کان کورت دە کرینەو ھە و بە زۆر و بە کەم
 دە پەستیورینە ناو وشە کانەو کە ئەم وشانە ھێچ ناتوانن پەر
 بەو ھەستانە بن، بەلام بە ھەر جوړنک بیت دە پەستیورینەو و
 جینگە یان دە کریتەو ھە.
 بۆیە ھەر گیز، بە ھێچ شیوە یە ک، مە حالە، ئەستەمە

که که سیک به ته واو دتی له که سیک تیښگات که هستی
چونه و چی ده گوزهری له ناخیدا.

کهس نامینیتتهوه

تۆ

لهم رینگه یه دا تهنه ایت،

رهنگه

هه ندیک تاوه کو شورنیک له گهلت بین،

به لام نه وانیش

دهتوانن تهنه چهند ههنگاو نیک له گهلت بین،

نه وهی تر

دهبی به تهنه ایی ری بکهیت.

له کوتاییدا

کهست له گهلت نامینیتتهوه.

“رؤمی”

پرکردنه وه

ماندوو بووم

ماندوو بووم له ودي

هينده تهم بو شاييه ناخم پر بکه مه وه

بهو شتانه ي که پيوستم پيان نه بو وه و

بهو خه لکانه ي که هزم پيان نيه!

“بيف تا پلين”

دەرد

هەندىك برين هەيه
لە جەستەدا نيه
خەلك ناتوانى ببيني .
نیشانهى نيه
خەلك ناتوانى هەستى پى بکات کە هەتە يان نا .
چارەى نيه
دکتۆر پى چارە ناکرى .
وەسفى نيه
ناتوانيت باسى بکەيت بۆ ئەوەى خەلك لىت تىبگات .
دەردىکە تەنھا خۆت دەزانى چييه و
تەنھا خۆشت دەتوانى مامەلەى لە گەل بکەيت .
دەردىکە کە هەتا بمىنى هەر لە گەلت دەيىت .
دەردىکە
هەموو دونياى بگەرپىت و بسورپىت
وازت لى ناهيىت .

هه موو شتيكيش تاقىبكه يته وه و نه كه يته وه

هه ر له دووت ديت.

ته ویش

دهردى ته نهاييه

دهردى نه وهى كه له هه موو گهردووندا تو ته نهايت.

به ته نيى.

كهس نيه وه ك خوٲ.

تۆ شاينهنى ئەۋەدى

تۆ شاينهنى ئەۋەيت كە بازىيەك يان بارودۇڭىك بۇ خوت
دروست بىكەيت كە تىيدا ھەست بە ئاسوودەيى و پالېشتى
بىكەيت.

تۆ شاينهنى ئەۋەيت كە لە بارودۇڭىكدا بىرئيت،
كە ھىچ تىيدا ئازار نەدرىيت،
لە بارودۇڭىكدا كە يارمەتيدەرىيت كە باشتىن تواناكانى
خوتى تىيدا دەربىخەيت.

تەنانەت گەر خەلكى تىرش لەمە تىنەگەن،
تەنانەت گەر بەمە تورەبىن و قەبۇلىان نەيىت و پىشى خەمبار
بىن،

بەلام تۆ ھەر پىۋىستت بەم جۆرە بازىيە و سنوورانە ھەيە و
دەبى دايان بىيىت.

راستە ئەۋانېش گرېنگەن،
ۋە ئاسايىيە ھەندىكجار ئەمانىش بىخەيتە ناۋ بازىيەكەۋە،
بەلام راستىيەكە ئەۋەيە

که تۆ ناتوانیت ناگاداری نهوانی تر بیت و گرینگیان پنبدهیت
گەر تۆ خۆت پیوستیه کانت تهواو نهبن.

پیوست ناکات

بازنه و سنووره کانی خۆت

بۆ خه لک پرونبکه یته وه،

پیوست ناکات بازنه کانت دهستکاری بکهیت و له گه ل خه لکی
بیانگونجینیت، وه پیوست به وهش ناکات که قه بولبوونی
بازنه که ت له هیچ که سینک وهر بگریت.

تۆ ده بی نه وه بزانی که خۆشت که سینکی شایه نی نه وهی که
گرینگیت پی بدریت له لایه ن خۆته وه.

وه ده بی باوهر به مه بهینی

که گەر که سینک ده سه لاتنی نه وهی هه بی که گرینگی به تۆ
بدات و پاریزگاری لی بکهیت،
نه و که سه خۆتی.

“دانییل کوپکی”

خۆتى

قشتتيرين مروڤ كه بيناسى،
خۆتى.

ئەو كەسەى كه وات لى دەكات
كه هەست بە قولتيرين خوشەويستى بكەيت،
خۆتى.

ئەو كەسەى كه لەلات دەيىت و
كۆتدەكاتەو لەو كاتانەى
كه هەزارجار كەوتووئيت و وردوووخاش بووئيت،
و ئەو كەسەى كه بەردەوام بىرت دەهينىتتەو
كه تۆ چەندە بەنرخيت لەم دونيايە،
هەر خۆتيت.

“رەيچل وۆلچن”

برین

هیچ شتیک مانای نیه
نهوهی مانا ددهات،
بریتیه لهوهی که تا کاتیک له ژیاندايت،
خۆت خوشبوی، یارمهتی خه لکی بدهیت،
دهست لهسه ر برینی خۆت و خه لکی دابینیت.
برینی خۆت چاک نابئی.
وه هی خه لکیش چاک نابئی.
به لام تهنها دهست دانان لهسه ر برینی خه لک،
مانای نهوهی ههیه که تو برینی نهوان دهبینیت.
به مه نهوان ههست بهوه ده کهن که کهسیک ههیه برینه کهیان
دهبینیت،
ههست ده کهن که کهسیک ههیه نازاره کانی نهوان دهبینیت،
رهنگه نه مه هیچ مانایه کی نهبی بو تو،
به لام نازانی که تهنها نه مه ههسته هه موو دونیا بو نهوان
دههینیت.

خۇشتىبويىن

مروڧە ھەستىيار و دل ناسكە كان،
جوانترىن و راسترىن مروڧانىڭىن كە لە تەواۋى ژيانىدا
رۈوبەروويان بېيتەۋە و بيانىنى.
ئەوان ھىچ شتىكت لى ناسارنەۋە لەسەر خويان و پىت دەلىن
گەر متمانەيان بە مېھرەبانى و باشى تۆ ھەيىت.
بەلام لەبەرامبەردا، گەر تۆ خيانەتيان لى بىكەيت، يان رەتيان
بىكەيتەۋە و لە نرخیان كەمبىكەيتەۋە، دەبن بە خراپترىن جوۋرى
مروڧ.
بەداخەۋە لە ئەنجامى ئەۋەدا ئەۋان بە بەردەوامى ئازارى خويان
دەدەن، نەك ئازارى خەلكى.
چونكە ئازاردانى خەلكى لە پىناسەى ئەۋاندا جىيى نايىتەۋە
ۋېچەۋانەى سىروشتى ئەۋانە.
ھەلدەدەن ھەلەكانيان راستبىكەنەۋە و دووبارەيان نەكەنەۋە كە
پىشتىر كىردوويانن.
ژيانىان پىرە لە بەرزبوونەۋە و نىزمبوونەۋە، بە بەردەوامى لە

نازاردا دهژین و ههست به تاوانباری ده کهن له گهل بارودوخه
چارهسهرنه کراوه کان و نازار دهچيژن چونکه خهلک به ههل
لهوان تينگه يشتوون.

ئهوان روهچيکيان ههيه که تياوه تهوه لهناو نازاردا،
به ممش ناتوان له گهل رهدا بژين،

ناتوان بژين گهر بزانن که سيک رقيان لييانه.

ئه مجوره مروفانه، پيوستيان به وهيه که به باشتريين و جوانتريين
شيوه ته شق و خوشه ويستيان پي به خشريت، چونکه روهچيان
به بهردهوامي بريندار کراوه له لايهن که ساني ترهوه.

سهره راي هه موو ته مانه ش،

سهره راي نهو تراژيديه ي که له ژيانياندا تييدان.

سهره راي نهوه ي که ئهوان ههر به بهردهوامي له پيشن بو نهوه ي
دليان بشکينريت و له بير بکريين و خهلک به ههل لييان تينگهن.
به لام ئهوان

ههر به ميهره بانترين و دلسوزتريين مروف ده ميننه وه که له
تهواوي ژياندا ناسيبيتن.

ئهوان، فريشتهن به بالي شکاوه وه،

که تهنها کاتيک دهتوانن بفرن،

گهر که سيک نهواني خوشبوري.

”شانوون نه لده“

بيكه!

گەر

تواناي

ئەو ت ھەيە

كەسيك دلخوش بكەيت،

كەواتە بيكه،

چاوەرپي چيت!

رەنگە بەھۆي ئەمە

بەھۆي ئەو ت كە دلي خوش دەكەيت،

ھەست بەو بەكات كە كەسيك ھەيە لەم دونيايە بير لەو

دەكاتەو،

ھەست بەو بەكات لەم دونيايە ئەو دەبينئ،

ھەست بەو بەكات كە كەسيك ھەيە كە ئەميش گرینگە.

رەنگە

ئەم ھەستە

تەواوي ژياني بگۆرپت!

زۆر ھەلەي

مروڧى بەھىزى دەۋىت
مروڧى تايىبەتى دەۋىت
مروڧىكى بە جورئەتى دەۋىت
بۇ ئەۋەي كە لە گەل خۇي دابنىشىت و
قسە لە گەل كىشە كانى خۇي بىكات،
بەربەستە كانى بەردەمى شىبىكاتەۋە،
ئەۋ بېرىارانەي كە دەبىي بياندا، يە كىلايىان بىكاتەۋە.
تۆفانە كانى ناۋ ناخى ھىمىن بىكاتەۋە.
مروڧىكى بە جەرگى دەۋىت كە ھەمۋو ئەمانە بىكات لەناۋ
ناخى خۇيدا و
كىشە كانى چارەسەر بىكات
بى ئەۋەي ھىچ كەسىك بەھىنىتتە ناۋ گىژاۋە كەي خۇيەۋە.
بى ئەۋەي ھىچ كەسىك پى بزانى.
بى ئەۋەي ئەم تۆفانەي ناۋ ناخى لەسەر رەنگى رۇخسارىدا
دەرىكەۋن.

بەلام مەرۋىيى وا زۆرن،
تۆ دەلىيى وا نيه؟
نەي نەوۋە نيه تۆ بە بەردەوامى لە جەنگدايت لە گەل خوت،
كەچى كەسش شاگادار نيه.
دەوربەرت پەرە لە مەرۋىيى ناوا، كە شەو و رۆژ دەجەنگى
لە گەل تۆفانى ناو ناخى،
بەلام نيمە ھەستيشى پى ناكەين،
چونكە پىت واىە
گەر مەرۋىيى زەردەخەنەي لەسەر لىو بوو،
كەواتە ھىچ كىشەيە كى نيه.
زۆر ھەلەي.

تەنھایی و ھیز

تەنھا بوون
مانای ئەوە نیه کە بێھیزیت.
مانای ئەوە نیه کە کەست لە گەڵ نیه و بەمەش لاواز بیت.
بەلکو

تەنھایی واتە ھیز.
واتە تۆ ھێندە بەھیزیت
کە پێویستت بە ھیچ کەسێک نیه بۆ ئەوەی یارمەتیت بدات.
واتە تۆ ئەوەندە متمانەت بە خۆت ھەیه
کە دەتوانی بێ ئەوەی کەست لە گەڵ بیت
کارەکانی خۆت بکەیت بە سەرکەوتوویی.

گه رمه؟

به مردن ده مانت ترسیئن

وه ک نه وهی که نیمه زیندوو بین!

مروقه کان وا بیر ده که نه وه که ده ژین.

بو نه وان

ته نه نیشانه ی که بزائن زیندوون

هه لمی گه رمی هه ناسه یانه.

که سی له وی تر ناپرسی:

نه های فلانی!

له حالی دلت چ خه بهر؟

گه رمه؟

هیشتا چرای دلت هه ر پییه؟

“نه حمه د شاملو”

زۆر شت

زۆر شت ههيه كه دههوهيٽ پيٽي بليټم
بهلام ناتوانم پيٽي بليټم
چونكه نازانم چون دهري ببرم.
زۆر شت ههيه دههوهيٽ پيٽي بليټم
بهلام ناتوانم پيٽي بليټم
چونكه ههههههه دهههههه دهههههه دهري ببرم
بهلام تواناي نهوهم نيه كه دهري ببرم.
زۆر شت ههيه كه دههوهيٽ پيٽي بليټم
بهلام ناتوانم پيٽي بليټم
چونكه گهر پيٽي بليټم نهترسم دلت بشكي.
زۆر شت ههيه كه دههوهيٽ پيٽي بليټم
بهلام ناتوانم پيٽي بليټم
چونكه دهترسم هيچ نهو شتانهه بو گرینگ نهبي كه پيٽي
دهليټم.
زۆر شت ههيه كه دههوهيٽ پيٽي بليټم

به لام توانای نه وەم نیه پیتی بلیم.
 زۆر شت ههیه که دهمه ویت پیتی بلیم
 به لام پیتی نالیم
 چونکه نه ترسم لیم تینه گهیت.
 زۆر شت ههیه که دهمه ویت پیتی بلیم
 به لام جورنه تی نه وەم نیه که پیتی بلیم.
 زۆر شت ههیه که دهمه ویت پیتی بلیم
 به لام هیچیانم پی نه گووتوویت.
 زۆر شت ههیه که دهمه ویت پیتی بلیم.
 زۆر شت
 ههیه
 که دهمه ویت
 پیتی بلیم.

ته نها به

تو ته نهايت
كهس نيه ليٽ تيٻگات به ته واوي.
كهس نيه دهستت بگريٽ له م ريټگه يه دا.
كهس نيه له هه موو كه وتنيك.
له هه موو ريټگه يه ك يارمه تيت بدات.
به لام نه مه جيټگه ي ترس نيه.
چونكه ته نيايي ماناي لاوازي نيه.
چونكه هيٽر و فيربوون و تيټگه يشتن
له ته نيايي دايه.
گهر ده ته ويٽ به هيٽر بيت،
ته نيا به.
گهر ده ته ويٽ فيري ژيان بيت
ته نيا به.
گهر ده ته ويٽ بگه يت به و شته ي كه ده ته ويٽ
ته نيا به.

هه موو نهينيه كان له تهنياييدا دهرده كهون.

هيز،

راز،

متمانە،

نهينيه كه،

خودوزينهوه ...

ئەمانە هه مووی له تهنياييدا خویان نیشان ددهن.

گەر تۆ تائیستا نهينيه كهت نه دوزيوه تهوه،

ئەوه مانای ئەوهيه كه تهنيا نیت.

مانای ئەوهيه كه هينده سه رقالييت كه تهنياييت بيرچوتهوه!

كه خویان نیشان نه داوه، له بهر ئەوهيه كه له تهنيايي
راتكردووه،

له بهر ئەوهيه كه له تهنيايي دهترسیت.

تهنيا به

گەر دهتهويّت

نهيني گەردوونت بۆ دەرکهويّت.

پہنجرہی پینجہم
برین

ههست

زۆربهی مروّقه کان وا بیرده کهنه وه که تنها پینج ههست بوونی

ههیه،

به لام من پیم وایه که ههندیک مروّقه ههیه که هیچ

ههستیکی نیه،

وه پیم وایه که مروّقیش ههیه که به قهه هه موو مروّقه کانی

سه زهوی ژمارهی ههستی ههیه.

من لهو باوه ده دام که مروّقه کان،

ههسته کانیان به قهه ژمارهی نازاره کانیانه.

هه رچه ندی زیاتر و زیاتر نازار به چیژن،

زیاتر و زیاتر ههسته داخراوه کانی ناو رۆحیان ده کرته وه.

هه رچه ندی برینه کانیان قولتر بهیته وه،

زیاتر و زیاتر ههستی نوییان بو دروست ده بیته و که شفده کهن

که پیشتر هیچ مروّقیک ههستی وای نه بووه.

چه ندی زیاتر نازار و برینمان هه بیته،

نه وه ندی زیاتر ههستمان ده بیته، نه وه ندی زیاتر له ههستی به کتری

تېدە گەين.

مال خراپ ئەوئى برينى زۆرە،

خانە خراپ ئەوئى نازارى زۆرى ديوە،

چونكە ئەو مەرۇفە ھەستىيارترين مەرۇفى سەرزەوى دەبيت،

بەدبەختترين مەرۇفى سەرزەوى دەبيت.

چونكە

نازارى ھەموو كەسنىك دەبينىت كە بە پىشىدا دەروات،

ھەست بە برينى

رۇحى ھەموو كەسنىك دەكات كە سەيرى چاۋەكانى دەكات.

دوورکهوه

خه لک دهردی زوره،

برینداره،

له هموو لایه کهوه پهستانی لهسره،

له هموو شوینیکهوه په لاماردراوه،

له هموو جینگهیه کهوه ململانینی له گهل ده کرت،

په ریشانه،

ماندووه له گهل نهو هموو جهنگی که له گهل دهوړیوه

دهیکات.

خوړنی لی دهچوړی

ژیانی پر له دهردهسهریه.

که چی همیشه خه لک دهشکینینهوه،

همیشه له هسته کانیاں ددهین،

گالتهیاں پی ده کهین گهر له کاریک سهرکهوتوو نه بوون،

به نازاره کانیاں پیده کهنین.

له جیاتی نهوهی یارمه تیاں بدهین،

له جياتى نه وهى دهست له سهر برينه كانيان دابنيين،
له جياتى نه وهى كاره كه يان بو ناسانتر بكهين له و كاتهى كه
ده كه ونه سهر نه رز، نازاره كانيان قولتر ده كهينه وه.

نيمه ناگاداري هه ستي خه لكى نين.
ناگاداري قسه و هه لسو كه وتمان نين به رامبه ر به خه لكى.
گر ناتوانين كه يارمه تى خه لك بدهين و كه ميك له
نازاره كانيان كم بكهينه وه،

ئى بو چى ده يانشكي نينه وه؟
بو چى گالته يان پى ده كهين؟
بو چى به نازاره كانيان پيده كه نين؟
رهنگه تو دهرده كهى نه بينى،
رهنگه نه وه هه ميشه زهرده خه نهى له سهر ليو بيت،
به لام نازانى كه له ناخه وه چه ند په ستانى له سهره.
ناسايه گر نيمه تواناي نه وه مان نه بيت كه يارمه تى خه لك
بدهين،

به لام به لايه نى كه مه وه با دهردى خه لك زياتر نه كهين و
بريندارتريان نه كهين.
دهى كه ناتوانين له دهردى خه لك تيبگهين و دهست له سهر
برينه كانيان دابنيين با به لايه نى كه مه وه دوور كه وينه وه و
جيانبه يلىن نه ك نازاره كانيان زياتر بكهين.
ناتوانين يارمه تى كه سيك بدهين

به لایه‌نی که مه‌وه لییان بگه‌رینن که خوی بجه‌نگی له‌گه‌ل
ده‌رده‌که‌ی.

جورمی که متره

مینبەر و میحراب تیک بته پیینه
به لام دلی کهس دامه خور پیینه
دهلین مزگهوت تیک بر وخینی
جورمی که متره له پرووشکینی

”پهندی کوردی“

هه رسیکی

ژیان ماندوو که ره

بریندار که ره

مروقی خوی دهوی که بهرگی نیم پهستانه بگریت
که پرویه پرووی دهبنه وه.

به نازاره

تهحه مولیکی بیوننه ی دهوی،

له ژیان مانه وه لینهاتووییه!

(کانت) دهلی سی شت هه ن

که وامان لی ده که ن بهرگی ژیان بگرین،

نه مانه ش:

هیوا و

نوستن و

پیکه نینن.

رهنگه مه بهستی نه وه بییت که هیوا تهحه مولت زیاد ده کات،

نوستن نازاره کانت که مده کاته وه،

پینکھنین پهستانه کان دوورده خاته وه.
به لام شتینکی تر ههیه که هه رستینکی بهیه که وه ده کات
نه ویش
میوزیکه.

هم وات لیده کات بهرگه بگری
هم برینه کانت سارپتر ده کات
هم پهستانه کان دوورده خاته وه.

شۆرشگىرانەيە

ئاسايىيە

گەر ئەمرو تەنھا ئەوئى كە پىت كرايىت
ئەوئى پىت كە لە ژيان مابىتەوئە.
ئاكرى كە ھەموو رۆژىك بەرھەمدار پىت و برىتى پىت لە
سەر كەوتن و گەشە كەردنى خۆت.
ھەندىك رۆژ
تەنھا دەتوانىن لە گەل شەپۆلەكان بېرىن و لە ژيان بىننىنەوئە،
كە ئەمەش نە لاوازى و شەرمە و
نە شايەنى بەزەبى پىداھاتنەوئە.
ئىمە مەروڧىن، وئە ھەولدان و جەنگان شتىكى كافىيە.
گەر بەردەوام بىت و بىننىتەوئە لە ژيان
ئەوئە وئە كو كارىكى شۆرشگىرانەيە.
شۆرشگىرانەيە كە ھەموو رۆژىك خۆت دەر خەيت و ھەولى
بەردەوام بەدەيت لەم دونىايەي كە ھەندىكجار زۆر سەختتە
لەوئى كە پىمان ھەلدە گىرىت.

شۆر شگېرانىيە كە بەردەوام بىت لە ژيان و
هېشتا زىندوو بىت لەم دونىايەى كە ھەموو شتىكى دژى
تۆيە.

تەنانت بەس ھەستان لە خەو وەكو سەر كەوتن وايە.
تەنھا ھەلسان لە جىگە كەت و ڕووبە ڕووبوونەو ھى ژيان خۆى
سەر كەوتنىكە.

زۆر ئاسايىيە كە ھەنگاويك بكشييتە دواو
بۆ ئەو ھى ئيسراحتىك بكەيت و ھەناسەيەك بەدەيت.
زۆر ئاسايىيە كە كەمتر لەو شتە بكەيت و كەمتر ببەخشيت
كە لەسەر تە لەو كاتانەى كە ھەست دەكەيت دەخنىيت.
زۆر ئاسايىيە كە تۆ گرىنگيدان بەخۆت لە پيش ھەموو
شتىكەو ھە دابنييت.

”دانييل كۆپكى”

لەم نۆۋەندەدا

ژيان بە ئازارە

پەرە لە پەستانی زۆرەملی و نارەوا،

بۆ ھەر جىيەك دەچى توشى ناشیرینی و تەنگە نەفەسى
دەبیت.

ھەزار كەست لە دەورە و

تەنھایت!

ھەزار ھاوړیت ھەيە و

بە كىك نىە لیت تىبگات!

ھەموو شتىكت تاقى كردۆتەوہ بۆ ئەوہى ئەو بۆشایيەى ناو
ناخت پەر كەیتەوہ،

بەلام ھەر پەر ناییتەوہ!

ھەست بە غەرىبى دەكەیت لەناو مال و كوچە و شارى خۆت.

ھەست بە نامۆيى دەكەیت لەلای ئەو كەسانەى كە سالانىكە
دەیانناسیت.

ناژین.

هه ستمان نه ماوه،
هه ست به هيچ شتيك ناكهين.
كه چي نه شمردووين،
چونكه هيشتا هه ناسه ده دهين.
له م نيوهنده دا ماوينه ته وه
نه مردووين
نه ده ژين.
نه ژيانمان هه يه
نه جورته تي له ده ستداني.

برینه کان

ییمانی چیه؟

نه وهیه که سینگ بریندار لومه بکهین،

هاواری به سهردا بکهین،

بیشکینینه وه و پیی بلین بؤچی بریندار بوویت.

نه وهیه که لومه ی بکهین که بؤچی ناگاداری خوی نه بووه
که بریندار نه کرت.

له چاوی بوداوه ییمانی نه وهیه که گهر که سینگ تیرنکی
به رکه وتبی و خوین له برینه که ی بچوړی که چی له و کاته
پرسین نه مه چون پرویداوه و گوشه و خیرایی تیره که چهنده
بووه که بهرت که وتووه، کی و بؤچی بریندار کردوویت.

ییمانی نه وهیه ههرچی بکهین جگه له سارپژ کردنی برین.
شتیک که مانا بدات له کاتی بوونی بریندارنکدا نه وهیه که
دهست له سهر برینه که یدا بنییت، نه وهیه که برینه که ی سارپژ
بکهین نه ک خه ریکبین به شتی بی ماناوه.

نیمه له جیاتی دهست له سهر برینی یه کتری دابنن و سارپژ

بکهین،
 سەرقالی شتی بێماناین.
 لەجیاتی چاره کردن،
 گالته به نازاری یه کتری ده کهین.
 لەجیاتی دهست دانان له سهر برینه کانمان،
 خهريکی لومه کردنی برينداره کانين که بۆچی بريندار بووه.
 لەجیاتی دلدارنهوه
 برینه کان قولتر ده کهینهوه.
 هاوار به سهر منالێکی زامداردا ده کهین که بۆچی برينداربووه
 و بهربۆتهوه،
 دهيشکينينهوه که بۆچی نازانی بهریدا بروت.
 هاوار به سهر که سيکدا ده کهین که پهرداغه کانی بهرداوهتهوه
 بههوی لهزیننی دهسته کانی، بێ تهوهی پیرسین دهردی چیه و
 بۆچی دهسته کانی دهله رزن.
 گالته ده کهین به خهم و نازاره کانی یه کتر،
 به دهردی یه کتر،
 به نه هامةتی یه کتر.
 نه ک ههر دهست له سهر برینی یه کتر نانین،
 به لکو سهختتری ده کهین.
 لهم زهمه نه دا
 مانا نه ماوه

تهنہا شتیک کہمانای هه بی،
دهست دانانه لهسه ر برین.

لیم بووره

نازیزه کهم، خۆم،

لیم بووره،

دوای لیبوردن ده کهم که زۆر به سهختی ههولت دهدا که برینی
نهوانی تر ساریژ بکهیت،

له کاتیگدا دهسته کانی خۆت بههوی برین دهلهرزین.

بمبووره که کاتی تهواوتیم پیت نهدا

تاوه کو چاک ببیتهوه،

بمبووره

که برینی خه لکانی ترم پیت ده دوریهوه

له کاتیگدا

برینه کانی خۆت خوینی لی دهچۆرا.

لیم بووره لهو رۆژانهی که زهرده خه نه به نازار بوو

به لام ههر زۆرم له تو ده کرد که پیبکهنی

بو نهوهی هیچ که سیک گرینگیت پی نه دات و

به نازاره کانت نه زانی.

لېم بووره که نهو هممو کات و وزهيهت
بو نه م خه لکه تهرخان ده کرد و
نهوان هيچيان بو تو تهرخان نه کرد.
بمبوره

لهو شهوانه ي
که تاوه کو خه و ده بريدته وه ده گرياييت و هيچ که سينک
به لايه وه گرینگ نه بوو که پرسن بوچی.
وه زور داوای لي بووردن ده کم
که بهو شيويه تو م خوشنه ويست
که شايه ني تو يه،
هينده خوشمنه ويستيت که ده بوايه خوشمبويستيتايه.

”پوته ر ستيل“

ئازار

بەھیزترین كەسەكان
ئەوانەن كە زەردەخەنەيان لەسەر پروو بەرامبەر بە ژيان،
ئەوانەى كە سەرەراى ئەوێ زۆرترین ئازار و كێشەيان ھەيە
بەلام نیشانی دەدەن كە كەس ناتوانى شكست بەوان بەینی.
نیشانی دەدەن كە ئەوان بەھیزترین لە ئازارەكانى ژيان.
ھەندىكجار پێویستە ئازار بەچیزین
چونكە ئاوا نەیت تیناگەين لە ژيان.
ئازار كەرۆكە كەيە،
ئازار دەستپىكى بە ئاگا ھاتنەوھيە،
ئازار خالى بىننە،
كە ئازار نەبوو واتە كوێرین.
جەستەيە كى مردوو ئازارى نەيە،
گەر ئازارت ھەبوو واتە تۆ ھىشتا دەژى!
گەر بێھوش بين ئازارمان ناییت،
ئازار بەھوشمان دەھىنیتەو!

ئېمە پېكەوھىن

كاتى توشى سەختىيە كى ژيان دەبىت،
ھەمىشە ئەوۋەت بىر بىت كە ھەموو كەسىك لەم دونىايە
توشى سەختى خۇي بوو ۋە بەھەمان شىۋەي تۆ كىشەي تايبەتى
خۇي ھەيە، تۆ تەنھا كەس نىت كە توشى كىشە ۋە سەختى
دەبىت.

گەنج بىت يان پىر، نەبوو يان پارەدار، نەخۇش يان سەلامەت
بىت ھەر توشى كىشە دەبىت.
رەنگە سەيرى دەوروبەرت بىكەيت ۋە
خەلكيانىكى زۆر بىينىت كە خەندە لەسەر لىۋەكانىانە ۋە
پىدەكەنن،

رەنگە سەيرى دەوروبەرت بىكەيت ۋە
ۋا بىرىكەيتەۋە كە ژيانى ھەموو كەسىك كاملە ۋە
دلخۇشن ۋە ئەو شتانەيان بەدەستەيئاۋە كە ويستوويانە ۋە تۆ ئەو
شتەت بەدەست نەھىئاۋە كە دەتەۋىت.
نەي بىرت لەۋە كىردۆتەۋە خەلك چۆن سەيرى تۆ دەكەن؟

رەنگە تۆ بۆ ھەندىك كەس كە سەيرى تۆ دەكەن وا بزەن
كە تۆ دلخۆشتەين كەسى سەر زەويت و ژيانە كاملە.
رەنگە وا ھەست بەكەيت

كە لە ناو ژيانەكى زۆر لەكەداردا بژيەت،
رەنگە زۆر گرینگى بەو نەدەيت كە تۆ چۆن دەردەكەويت
بۆ خەلك چۆنكە زۆر لەناو كيشەكانى خۆتدا قولىوويەو.
رەنگە تەنانەت وا بىرىكەيتەو كە ئەوان ھىچ گرینگى بەو
نادەن كە تۆ چۆن مامەلەيان لەگەلدا دەكەيت چۆنكە ئەوان
ھەر خۆيان كەسيكى دلخۆشن وا بىرىكەيتەو كە مامەلە
تۆيان لا گرینگ نىە.

پيتوايە كە جياوازيە كە بريتيە لە زەردەخەنەيەك وايە؟
نەخير.

تۆ رەنگە ھىندە بەھيز نەبيت كە زەردەخەنە بخەيتە سەر
ليوہكانتەو لەو كاتانەي كە كيشەي گەورەت ھەيە،
بەلام ئەوان دەتوانن وا بەكەن.

تەنانەت رەنگە كيشەكانيان زۆر لەوہى تۆ گەورەتر و
خراپتر و

ئازاردەتر بيت.

تەنھا لەبەر ئەوہى كە ئەوان باسى كيشەكانيان ناكەن
ماناي ئەوہ نىە كە ئەوان كيشەيان نىە.

دەي پيش ئەوہى كە سەيرى خەلك بەكەيت و خەملاندن بۆ

ژیانیان بکهیت و حوکم لهسەر شهو کارانهیان بدهیت که
دهیکهن، لهجیاتی نهمه بیر لهوه بکهوه که ئایا نهوانیش
چۆن سهیری ژیانی تو دهکهن و رهنگه تهنانهت بههمان شیوه
بتبینن که تو شهوان دهبینیت.
کاتی نهه راستیه قهبول دهکهیت،
ژیان رینک دهبیته لایهنگری تو.
بهختهوهری به کهلینه شکاوهکانی رۆحدا دهچیه ناوهوهی تو
و قهبولبوونه کهشت ههموو پارچهشکاوهکانی دلت پینکهوه
دهبهستیهوه و ساریژی دهکات.

“نهجوه زبیهن”

ژیان بوونی نابې

ژیان واته برین
واته شکان و پارچه پارچه بوون.
بهې بوونی برین،
نازار بوونی ناییت.
بهې بوونی نازاریش،
ناتوانین له ژیان تیښگهین.
نه و که سانه ی بریندارترن،
زیاتر له و که سانه له دنیا ده گن که هیچ نازاریان نه چه شتووه.
نه وانه ی بریندارترن،
چاکتر له نازاری خه لکی تیډه گن،
باشتر له دهردی یه کتری تیډه گن.
نه بوونی نازار
واته نه بوونی تیښگه یشتن له ژیان.
گهر نازار نه بوو
ژیان بوونی نابې!

دلت ده شكى

نابى چاوهريى نهووت له ژيان ههبيت
كه نهرم مامهلهت له گهل بكات.
ژيان جهنگه لستانه.

دهبى به هيز بيت.

گهر چاوهريى نهوويت كه ژيان له گهل تو باش بيت
له بهر نهوهى تو له گهل ژيان باشيت، زور ههلهيت!
نهمه وهكو نهوه وايه كه تو چاوهريى نهوه بكهيت كه شير
تو نهخوات

چونكه تو نهو ناخويت!

رهنگه نهمه دلره قانه و بيمانا دهركهوى لاي زوريهى مروقه كان،
به لام نيتير ويستى نيمه شى له سهر نهبى ژيان ههر يارى خوى
به نيمه دهكات،

نهوهى له سهر نيمه نهويه كه فيرى ياساكانى بيبين و بجهنگين
له گهليدا.

نهمه ماناي نهوه نادا كه ژيان درى نيمه بيت،

به لکو ژيان ياسا و پړيساي خوۍ ههيه، دهبي فيري ياساكان

بين،

گه رنا جي ده ميني،

دلت ده شكي،

وردوخاش ده بيت.

مه یبه خشه وه

چیتەر خۆت ورد مه که

پارچه کانی خۆت مه به خشه وه به سەر خه لکیدا.

رهنگه له م به خشینه وه یه دا دلت خوش بیت،

به لام هیند نابات که هیچت لی نامینیتته وه،

چونکه هه موو به شیکێ خۆت به خشیوه،

هه موو هۆش و

یادگاری و

ههست و

بیرکردنه وه و

خولیا کانت به خه لکی به خشیوه.

گهر بهردهوام بیت

له رۆژیکدا وات لی دی ههست به هیچ شتیک ناکهیت.

چونکه هیچت لی نه ماوه ته وه.

وهكو شهوه كاني تر

دهزانم كه ئاسان نيه،
دهزانم كه به نازاره.
لهوئ دانىشتووى و زندهپرەوى ده كهيت له بير كردهوه و
ههزار و يه ك پرسىارى جياواز به مېشكتدا ديت.
ناتوانيت بخهويت، سيناريو جياواز له مېشكتدا دهخولقييت.
ئەم شهویش وه كو هه موو شهوه كاني تره،
سهخته وه كو شهوهى له دۆزهخ بيت بهلام ئەم شهوهش هه شهوه
ده كهيت كه شهوه كاني تر كردهوته:
به سهريدا سهرده كهويت،
به سهريدا زال دهبيت،
ئەمەش تێدەپەرینی.
له كوتاييدا باش دهبيتهوه.

”ر. ه. سين“

ئەوان دەزانن

پېم وایه خەمبارترین کەسەکان،
هەمیشە بە سەختترین شیوە هەڵدەدەن،
بۆ ئەوەی خەڵکی دلخۆش بکەن،
چونکە ئەوان بەتەواوی دەزانن،
کە هەستکردن بە خەمباری و بێنرخى چۆنە و
ئەوان نایانەوێ کە خەڵکی تر توشی هەمان ئەم هەستە بن.

”رۆبن و لیامس“

كامه پارچه

دهسته و نه ژنۆ داماوې
هموو شتيكت لى نالۆز بووه.
ناتوانيت برپار بدهيت
نازانيت كامه ريگه هه لبريږيت
هيز له نه ژنۆ كانتا نه ماوه
سهر له ههر كه لينيكي رۆحت ددهيت،
برينداره.
دهست بو ههر به شيكي دلت دهبهيت،
پر نازاره.
ورد بوويت.
دهنگيک پيټ دهلي:
”به دواي دلت بکهوه“
به لام ناتواني برپار بدهيت که به دواي دلت برويت،
چونکه
دلت

بۆته ھەزار پارچە و
نازانیت بەدوای کامە پارچەى بکەویت.

شایه‌نی بیټ

راستیه که نه‌ودیه

که شتیټک نیه به‌ناوی نه‌بوونی نازار،

شتیټک بوونی نیه به‌ناوی نه‌هیشتنی برین،

شتیټک نیه که بتوانیت نازاره‌کان نه‌هیلت،
به‌لکو

نه‌ودی هه‌یه

نه‌ودیه که

هه‌ولده‌یت شتیټک بدۆزیته‌وه

که‌سیټک بدۆزیته‌وه

کاریټک بدۆزیته‌وه

ئامانجیټک بدۆزیته‌وه

که شایه‌نی نه‌و نازاره بیټ که له‌پیناویدا ده‌یچیټیت.

تیکه ل بوون

وات لی دی
رادیی له گه لی،
رادیی له گه ل نازار،
ته نانه ت هینده نازارت چه شتووه
گهر بو چند ساتیک نازار نه چیژیت
گهر

بو چند چرکه یه ک
نازار تو ی بیرچیته وه و
که مینک لیت دوور که ویتته وه.
پیت شتیکی نامو ده بیت،
هه ست ده کهیت که ده بی نازار بیچیژیت،
هه ست به تاوان ده کهیت گهر نه بیچیژیت،
چونکه له گه لی راهاتوویت،
تیکه لی بوویت،
تیکه لت بووه،

نالوده‌ی بوویت،
وات لی دی که ناتوانی به بی نازار هه‌لبکه‌یت.
ئا نه‌مه چ به‌دبه‌ختیه که،
چ ده‌ردیکه نه‌مه،
بگه‌ینه ئاستیک
نه‌توانین به‌بی نازار بژین!

بینین

مرؤف کورده،
له شت تیناگات،
شت نابینى،
ههست به شته کان ناکات
که خه لک ههستی پینده کهن
تاوه کو خوی تووشی هه مان نهو شتانه نه بیّت.
مرؤف

کاتیک دهست له سه ر برینی یه کیکی تر داده نیّت،
نهمه مانای نهو یه که نهویش هه مان نهو برینه ی هه بووه.
مرؤف کاتیک له که سیک تینده گات،
مانای نهو یه که خوشی هه مان نهو هه سته ی هه بووه.
مرؤف کاتیک نازاری که سیک ده بینى،
نهمه مانای نهو یه
که خوشی
هه مان نازاری چه شتووه بویه نازاره که ده بینى.

نازار

چاوی مروڤ ده کاته وه،
وا ده کات که شت ببینی،
که دهر دی خه لک ببینی.
مروڤه کان هم مویان چاویان همیه،
به لام تهنه نه وانه ده بینن
که نازاریان همیه.

ژیان
بریتی نیه
له دوزینه وهی په ناگه یه ک
له کاتی توفان،
به لکو
بریتیه له
فیربوونی سه ما
به بهر بارانه وه!
شیرلین کینیون

